

ks. Adam Wloch SCJ

**Początki historii
kleryckiego pisemka
„Ecce Cor” 1951–1954
Z okazji 50-lecia założenia
Prowincji Polskiej**

Przeznaczone wyłącznie do użytku wewnętrznego
Zgromadzenia SCJ
Kuria Prowincjalna Księży Sercanów
Warszawa 1997

Wstęp

Podczas wakacji bieżącego roku (1992) zdołałem w końcu przewieźć do domu (Kraków IV-Bieżanów) sporo różnych materiałów nagromadzonych w latach 1950–1975, to znaczy od roku, w którym wyjechałem za granicę (pobyt w Rzymie od 25 września 1975 do 29 lipca 1989 roku). Do tego roku materiały te przechowywane były w domu stadnickim, zakopiańskim i na plebanii w Węglówce, gdzie przebywałem w roku 1974/75. Zabrane zostały, zwłaszcza ze Stadnik z powodu ich „charakteru”, mogły bowiem narazić dom stadnicki na pewne, trudne do przewidzenia konsekwencje z racji panującego w tym okresie reżimu w Polsce, w wypadku jakiejś rewizji naszego Seminarium, która mogła mieć miejsce nawet z dość błahego powodu (chodziło zwłaszcza o zbiory Polskiej Kroniki Filmowej i inne materiały filmowe).

Przeglądając przywiezione do domu materiały (w sumie chyba ze 3 kwintale) odkryłem, że wbrew zasadzie zakonnego ubóstwa — piszę to w ramach żartu — warto jest zajmować się „zbieractwem”, które cechowało mnie prawie od dziecka. Wiele zebranych we wspomnianych latach rzeczy, z pewnością można zakwalifikować do materiałów archiwalnych dotyczących nie tylko historii naszej Prowincji Polskiej. Wymienię pokrótce „uratowane” materiały. Są to:

- filmy długo i krótkometrażowe pochodzące sprzed II wojny światowej, z okresu tej wojny (materiały niemieckie) i kilka filmów powojennych; wszystkie te filmy nakręcone na taśmie filmowej o szerokości 35 mm;
- filmy na taśmie 16 mm, w większości Polskie Kroniki Filmowe (PKF) z lat 50-tych, 60-tych i 70-tych, jak również parę rolek filmów dokumentalnych czy rozrywkowych;
- filmy na taśmie 16 mm nakręcone przeze mnie w latach 60-tych, kroniki kościelne i kroniki z życia naszej Prowincji, zwłaszcza Seminarium (większość tych kronik

znajduje się w domu stadnickim); szczególnie cennym jest filmowy materiał negatywowy oraz zrobione z niego kopie (10), związane z uroczystościami „Millenium Chrztu Polski 1966”, jakie miały miejsce w Gnieźnie, Częstochowie i Krakowie. Nakręcony materiał stanowi film długometrażowy, czarno-biały trwający 1 godzinę i 10 minut;

- zdjęcie i negatywy dotyczące życia pewnych okresów naszej Prowincji;
- różnego rodzaju przeźrocza;
- zapiski i notatki związane z działalnością naszej Prowincji; z pisemkiem „Ecce Cor...”; maszynopisy „Albumu Jubileuszowego” wydanego z okazji 25-lecia obecności naszego Zgromadzenia w Polsce, itp.;
- spory zbiór książek i albumów o tematyce: fotografia — kino — film — telewizja;
- korespondencja osobista;
- oraz inne rzeczy, których jeszcze nie zdążyłem przeglądać.

Wśród wszystkich tych materiałów znalazłem niepokażne dwa zeszyty zatytułowane: „Redakcja «Ecce Cor»” i „Księga protokołów zebrań Redakcji «Ecce Cor...»”. Pierwszy zeszyt „Redakcja «Ecce Cor...»” zawiera opisy i daty wydań kleryckiego pisemka „Ecce Cor...” począwszy od pierwszego numeru tego pisemka do numeru 18., który ukazał się pod datą „Lipiec — Sierpień 1954”. Zeszyt ten zawiera również opis „Albumu Jubileuszowego z okazji 25-lecia Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego w Polsce” (wydanie 1954 r.). — Drugi zeszyt: „Księga protokołów zebrań Redakcji «Ecce Cor...»” obejmuje protokoły z 6 posiedzeń Redakcji „Ecce Cor...”, z lat 1952–1953.

W trosce, aby wspomniane zeszyty nie zaginęły, przekazuję dosłowną ich treść do druku. Zmiany jakie dokonuję dotyczą jedynie błędów językowych. Moje ewentualne wyjaśnienia drukowane będą kursywą.

Uważam za pożyteczne podanie, na samym początku, nazwisk kleryków tarnowskiego scholastykatu otwartego we wrześniu 1949 roku, którzy czynnie współpracowali przy wydawaniu „Ecce Cor...”, aby nie być zmuszonym do każdorazowego wyjaśniania przy nazwisku poszczególnego kleryka tarnowskiego, jego danych personalnych. Przy nazwisku opuszczam wszelkie tytuły, zwłaszcza obowiązujący w tym okresie tytuł „brat”, z jakim zwracaliśmy się do siebie (a który występuje w wymienionych zeszytach). Opuszczam też imiona zakonne, które w razie potrzeby, można odnaleźć w Elenchusach Zgromadzenia z tamtych lat. Dla orientacji podaję w nawiasie obecne miejsce pobytu poszczególnych osób, czy ewentualny rok śmierci, itp. (stan z 1995 r.).

1. Nawieśniak Józef (przebywa w domu prowincjalatu w Warszawie)
2. Stawczykowski Stefan (zmarł w Stopnicy w 1989 r.)
3. Topielec Tadeusz (zmienił nazwisko na Michalski, inkardynowany do diecezji częstochowskiej)
4. Stoszko Józef (przeszedł do Prowincji Luksembursko-Walońskiej — pracuje w duszpasterstwie parafialnym na terenie Belgii)
5. Włoch Adam (Kraków IV-Bieżanów)
6. Łukasik Stanisław (pracuje w duszpasterstwie parafialnym na terenie Austrii)
7. Skowronek Romuald (pracuje w duszpasterstwie parafialnym na terenie Niemiec)
8. Ogarek Adam (zmarł jako ksiądz diecezjalny w 1995 r.)
9. Łukasik Władysław (Stopnica)
10. Leks Paweł (Kraków IV)
11. Wakan Joachim (inkardynowany do jednej z diecezji w Niemczech)
12. Stupczyński Zdzisław (zmarł w Indonezji w 1971 r.)
13. Kegel Alojzy (inkardynowany do diecezji szczecińsko-kamieńskiej)

14. Karpierz Józef (Glisne)
15. Biskup Idzi (zmarł w Zairze w 1985 r.)
16. Nagy Augustyn (zmarł w 1994 r. w Olsztynie)
17. Leks Stefan (powrócił „ad statum laicalem” w Indonezji)
18. Wielkopolski Tadeusz (wystąpił podczas studiów)
19. Janasik Rudolf (wystąpił podczas studiów)
20. Jeszka Edwin (wystąpił podczas studiów)
21. Rokowski Jerzy (wystąpił podczas studiów)
22. Wcisło Józef (wystąpił podczas studiów)
23. Nycz Jan (wystąpił podczas studiów)
24. Nowak Stanisław (wystąpił podczas studiów)
25. Koźluk Ryszard (wystąpił podczas studiów)
26. Boryczko Józef (wystąpił podczas studiów)
27. Hachaj Marian (wystąpił podczas studiów)
28. Kalus Józef (wystąpił podczas studiów)

A oto lista kleryków z innych domów formacyjnych (poza Tarnowem) współpracujący z „Ecce Cor...” od maja 1953 roku:

1. Jarzyna Stanisław (Kraków I)
2. Stasik Władysław (Zair)
3. Łukasik Andrzej (Indonezja)
4. Kaszta Henryk (wystąpił podczas studiów)
5. Stasiuk Jan (wystąpił podczas studiów)

Księża wspierający swymi artykułami pisemko „Ecce Cor...” od samych początków:

1. Majka Władysław (zmarł w Stadnikach w 1989 r.)
2. Stoszek Ignacy (zmarł w Tarnowie w 1959 r.)
3. Solak Franciszek (Kraków I)
4. Nagy Franciszek (zmarł w Krakowie w 1990 r.)
5. Cichoń Marian (zmarł w Zakopanem w 1962 r.)
6. Turek Wincenty (zmarł w Krakowie w 1990 r.)
7. Gąsiorek Adam (zmarł w Krakowie w 1988 r.)
8. Rodzok Karol (zmarł w Krakowie w 1980 r.)

9. Kmieciak Włodzimierz (zmarł w Lublinie w 1964 r.)
10. Nagy Stanisław (Kraków II)
11. Bem Jan (zmarł w Gdyni w 1991 r.)
12. Sidelko Stanisław (zmarł w Stopnicy w 1991 r.)
13. Kunda Czesław (Bełchatów)
14. Janczak Adolf (Stadniki)
15. Góra Jan (Zakopane)

ks. Adam Włoch SCJ

CZEŚĆ I
TREŚĆ I OPIS NUMERÓW PISEMKA
„ECCE COR...”
numery od 1 do 18

ROK I

Dniem założenia Redakcji „Ecce Cor...” był dzień 15 marca 1951 r.

Niedziela 8.04.1951 r.

W dniu dzisiejszym wyszedł pierwszy numer „Ecce Cor...”. Format 21 x 32 cm. Okładka z motywem papieskim. Treść numeru to Serkanie a Papież, O. Założyciel a Papież. Numer ten wyszedł z datą 2 kwietnia (52. rocznica kapłaństwa Ojca Świętego — Piusa XII). 3 egzemplarze „Ecce Cor...”.

Treść numeru w szczególności:

1. Wstęp (*ks. Rektor — ks. J. Bem SCJ*)
2. Rąbek Testamentu Ojca Założyciela (*J. Stoszko*)
(*referat wygłoszony na akademii 27.12.1950 r.*)
3. Papież — a Serce Boże (wiersz ze zbiorku *ks. Wojtonia*:
Papież Pius XI a Serce Boże)
4. Cum Petro in Corde Jesu (*ks. St. Sidelko SCJ*)
5. Judica me... (wiersz z cyklu „Msza” *ks. Jarzębowski*)
6. Dwa lata temu (*T. Wielkopolski — Wspomnienie z ostatniej uroczystości prymicyjnej w naszym Zgromadzeniu 2.04.1949 r.*)

Karta wstępna numeru:

„Ecce Cor...”

Seminarium N.S.J.

Rok I — Tarnów — Nr 1

(Numer posiada 16 stron).

„Ecce Cor...” — Nr 2 — Czerwiec 1951

Okładka: w środku serce, na prawo u dołu kontury katedry wawelskiej, na lewo u dołu zarys bazyliki św. Piotra w Rzymie; niżej, w środku, herb z domem scholastyków w Tarnowie (herb ten ma pozostać na każdej okładce, jeśli możliwe na dole w prawym rogu arkusza). (Wykonał A. Włoch).

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”

Seminarium N.S.J. Tarnów

1 czerwca 1951 r. Uroczystość Najśw. S. J.

Spis rzeczy w prawym rogu u dołu arkusza.

3 egzemplarze numeru.

Treść numeru:

1. „Curate ut vices Joannis geratis” (O. Dehon) — Artykuł wstępny ks. Rektora, *ks. J. Bema SCJ*
2. „Ecce Cor...” — *Topielec Tadeusz SCJ* (referat wygłoszony 1.06.1951 r. na akademii ku czci S.J.)
3. Confiteor — wiersz z cyklu „Msza” *ks. Jarzębowski*
4. Cor arca... — wiersz, przełożył ks. Karyłowski TJ
5. O. Założyciel Apostoł Królestwa Najświętszego Serca — *Wakan Joachim SCJ* — (Referat wygłoszony na akademii ku czci N.S.J. 1.06.1951)
6. Miłość Cię zwyciężyła — wiersz *O. B.*
7. Nabożeństwo Najśw. Serca Jezusowego w Polsce na tle ogólnej historii tego nabożeństwa do roku 1900 — *Włoch Adam SCJ* (Referat wygłoszony 1.06.1951 na akademii)

ku czci Najśw. Serca Jesusowego w Tarnowie, przez autora)

Numer posiada 24 strony.

Na tylnej okładce herb na tle krzyża z sercem.

Numer wydany został 6 czerwca 1951 r.

Druki wszelkie wykonał Janasik Rudolf.

Redaktor naczelny:

Józef Nawieśniak

Włoch Adam

„Ecce Cor...” — Nr 3 — 12 sierpnia 1951 r.

Okładka: W środku arkusza w kole sylwetka tuszowa O. Założyciela (rysunek ks. A. Gąsiorka), nad kołem 9 flag państw, w których istnieje nasze Zgromadzenie, flagi kolorowe; nad sztandarami krzyż z sercem. Po prawej stronie arkusza duża flaga polska, po lewej identycznej wielkości papieska, nad tymi flagami liczby: 1925–1951. W prawym rogu u dołu arkusza herb. W kole napis: „Anniversarium 26 obitus P. Fundatoris”. (Wyk. A. Włoch). Druki ozdobne wykonał Janasik Rudolf SCJ.

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”

Rok 1

Tarnów

Nr 3

Treść numeru:

1. Wspomnienie o o. Założycielu — *ks. Stoszko Ignacy SCJ* — ogłoszone przez Stefana Stawczykowskiego na akademii w Stadnikach 12.08.1951 r. ku czci Ojca Założyciela.
2. Ostatnie błogosławieństwo — *ks. Majka Władysław* (O. Magister now.). Artykuł odczytany jako referat razem ze

„Wspomnieniami ks. Stoszki na akademii 12.08.1951 r. ku czci Ojca Założyciela.

3. Król pokoju — wiersz (*K.Z. — Antologia Polska*)
4. Nowy dogmat — *ks. Janczak Adolf SCJ* — referat wygłoszony przez autora na akademii 12.08.1951 r. ku czci Ojca Założyciela.
5. Pogrzeb Księdza Kardynała — *Skowronek Romuald SCJ* — Wspomnienia z pogrzebu ks. Kardynała Stefana Adama Sapiehy.
6. Z Tobą — wiersz
Stron 24.

Wydany 15.08.1951 r.

4 egzemplarze: 1 do Krakowa — 1 do Stadnik — 2 w Tarnowie (ks. Rektor)

Redaktor naczelny:
Józef Nawieśniak
Włoch Adam

„Ecce Cor...” Nr 4 — 3 października 1951 r.
Numer misyjny pod patronatem Św. Teresy D. J.
i Ojca Założyciela

Okładka: Motyw misyjny; w formie ozdobnej winietki, w środku koło, a w nim łódź z siecią zarzuconą w morze, symbol misyjny. W prawym rogu u dołu herb domu tarnowskiego (wyk. A. Włoch). Tytuły artykułów wewnątrz wykonał A. Włoch.
Karta wstępna:

„Ecce Cor...”
Nr 4
Tarnów
Rok I

Treść numeru:

1. Do moich misjonarzy! — List Ojca Założyciela do pierwszych misjonarzy (tłum. z języka francuskiego *ks. Franciszek Nagy SCJ*)
2. Dwie dusze siostrzane: Św. Teresa D. J. i ks. Leon Dehon — *ks. Adam Gąsiorek SCJ* („A.M.A” zn. Adam Maria Anioł)
3. Ratujcie dusze — wiersz *Jeszka Edwin SCJ (E.J.)*
4. Niemilknące praeceptum — *Stoszek Józef SCJ* — Artykuł odczytany przez kl. Jana Kanię w czasie Akademii ku czci Chrystusa Króla w Tarnowie w dniu 28.10.1951 r.
5. Chronologiczny szkic o naszych misjach — artykuł *ks. Franciszek Nagy SCJ*
6. Ks. Bp Gabriel Grison nasz pierwszy misjonarz i pierwszy biskup, pionier naszej misji w Kongo — (A.M.A.) Wspomnienie *ks. Anioła Marii Adama Gąsiorka SCJ* odczytane przez Stefana Stawczykowskiego na akademii ku czci Chrystusa Króla w Tarnowie 28.10.1951 r.
7. Chrystus Król — wiersz — *ks. Franciszek Nagy SCJ*
8. Śmierć, pogrzeb i żałoba w naszej wiosce (według wypracowania szkolnego ucznia naszego Małego Seminarium Mbanga — Kamerun — tłumaczył z języka francuskiego ks. Anioł Maria Adam Gąsiorek SCJ). — Artykuł ten tłumaczono z „Almanach du Regne” — uczeń nazywał się Denis Ugande).

Stron 20.

Wydany 1 listopada 1951 r.

Wydano w 4 egzemplarzach: 1: Kraków, 1 Stadniki, 2 Tarnów.

Redaktor naczelny:
Józef Nawieśniak
Włoch Adam

„Ecce Cor...” Nr 5 — 27 grudnia 1951 r.
Numer pod hasłem miłości (św. Jan)

Tarnów 2 stycznia 1952

Okładka: W środku serce, z lewej Św. Jan wskazuje lewą ręką na serce, pod sercem Ewangelia z napisem „Deus Caritas est” — na prawo orzeł. Całość tej grupy zakańczą u dołu, na środku, herb domu tarnowskiego. Napis tytułowy: gotycki (wyk. A. Włoch)

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”

Rok I

Scholastykat Tarnów

Nr 5

Treść numeru:

1. Przymierze miłości — tłumaczenie polskie Przymierza Miłości Ojca Założyciela, w formie ozdobnej
2. Słowo wstępne — Od Redakcji, napisał *Adam Włoch SCJ*
3. Św. Jan Patron naszego Zgromadzenia — artykuł napisany przez *Józefa Nawieśniaka SCJ (J.N.)* — Referat wygłoszony w czasie akademii ku czci Św. Jana 27.12.1951. Wygłosił autor. Tarnów.
Myśl o miłości O. Dehona — tłumaczył *Adam Włoch*
Uwaga o tłumaczeniach w pisemku — Od Redakcji — napisał *J. Nawieśniak SCJ*
4. Gloria in excelsis Deo... — wiersz, napisał *ks. Franciszek Nagy SCJ (ks. X. SCJ)*
5. Sint unum — napisał *Stefan Stawczykowski SCJ (ks. S. St. SCJ)* — referat wygłoszony na akademii ku czci Św. Jana 27.12.1951. Wygłosił autor.
6. Bóg się rodzi — wiersz, napisał *Jeszka Edwin SCJ (E.J.)* — wygłoszony na akademii ku czci Św. Jana w Tarnowie 27.12.1951. Wygłosił autor.

7. Jedna z myśli o Ojcu Założycielu — napisał *ks. Czesław Kunda SCJ (X. Cz. K.)*, proboszcz ze Stadnik
8. „In memoria aeterna erit iustus, ab auditione mala non timebit” — napisał *ks. Franciszek Solak SCJ (X. Fr. Solak SCJ)*, w pierwszą rocznicę zgonu śp. O. Kazimierza (Wiehecia)
9. Początki Polskiej Prowincji Księży Najśw. Serca Jezusowego (Ze wspomnień i zebranych informacji. Z okazji 25-lecia naszego osiedlenia się w Kraju). Urywek — Stadniki, napisał *ks. Wł. Majka SCJ, c.d.n.*

Stron 24

Druki wykonał J. Wakan (ozdobne). Druk maszynowy Paweł Leks SCJ.

Wydano w 4 egzemplarzach: 1 Kraków, 1 Stadniki, 2 Tarnów.

Sekretarz:
Adam Włoch

Redaktor naczelny:
J. Nawieśniak

„Ecce Cor...” Nr 6 — Marzec 1952
Numer wielkopostny oraz ku czci św. Józefa

Tarnów 23 marca 1952

Okładka: Twarz Chrystusa z Całunu Turyńskiego — praca tuszowa. W prawym rogu u dołu herb domu tarnowskiego. (Projektował A. Włoch SCJ; wyk. A. Włoch i Idzi Biskup SCJ).

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”
Rok I
Scholastykat Tarnów
Nr 6

Treść:

1. Attende — Vide — Mane — napisał ks. Rektor (*Jan Bem SCJ*) — Urywek z Dyrektorium cz. II § 4
2. Aspice ut Verbum — przełożył z łaciny *Władysław Łukasik SCJ*. Hymn z Godziny Świętej.
3. Św. Józef — pierwszy sercanin — napisał ks. *Jan Góra SCJ*
4. Mój Założyciel — Referat wygłoszony na akademii ku czci Św. Jana 27.07.1950 r. w Tarnowie. Wygłosił autor. Napisał *T. Wielkopolski SCJ*
5. Judasz Iskariota — wiersz, ks. *Franciszek Nagy SCJ*
6. W hołdzie naszym Braciom — artykuł składający się z dwóch części. Pierwszą część napisał *Adam Włoch SCJ*. Druga część to tłumaczenie artykułu z gazetki Prowincji Amerykańskiej, napisany przez *O. Pingera SCJ* („Cor Unum” 1950), tłumaczył *A. Włoch SCJ*
7. Wspomnienie o ks. Emilu Pefferze — napisał ks. *Anioł Maria Gąsiorek SCJ (Anioł-Maria)*
8. Początki Polskiej Prowincji Księży Najświętszego Serca Jezusowego, c.d. — napisał ks. *Wł. Majka SCJ*

Stron 22.

Druki ręczne wew. wykonał J. Wakan SCJ.

Druk maszynowy wykonał P. Leks i J. Rokowski SCJ.

Wydany 23 marca 1952 r.

Wydano w 4 egzemplarzach: Kraków 1, Stadniki 1, Tarnów 2.

W miesiącu marcu wykonano dwa nadprogramowe numery:

Nr 1 kwiecień 1951

Nr 2 czerwiec 1951 — wysłano do Stadnik celem uzupełnienia brakujących tam właśnie numerów.

Sekretarz:
Adam Włoch

Radaktor naczelny:
J. Nawieśniak

ROK II

„Ecce Cor...” Nr 1 (7) — Maj 1952
Numer poświęcony Najświętszej Maryi Pannie

Tarnów 6 czerwca 1952 r.

Okładka: Postać Najśw. Maryi Panny Różańcowej (Niepokalane Serce Maryi) rysowana cienki piórkiem, u stóp statuy kwiaty. W prawym rogu okładki herb z domem tarnowskim. Okładkę wykonał Adam Włoch SCJ ze wzoru zapożyczanego z pisemek maryjnych.

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”
Rok II
Scholastykat Tarnów
Nr 1(7)

Treść:

1. Modlitwa Ojca Założyciela — tłumaczenie z języka francuskiego „Documenta 1” — tłumaczenie dokonał *Józef Stoszko SCJ*
2. Modlitwa do Matki Boskiej (Ojca De Grandmaison) — wiersz, tłumaczył z francuskiego *ks. Anioł Maria Gąsiorek SCJ*
3. Rozmowa — napisał *Tadeusz Topielec*
4. Miesiąc Maryi na wsi — wiersz, napisał *Władysław Łukasik SCJ*
5. Przez Maryję do Jezusa „ napisał *Adam Włoch SCJ*
6. Ze wspomnień o Księdzu Duchossois — napisał *ks. Adam Gąsiorek SCJ*
7. Gdy się patrzy na Ojca Dehona — napisał *T. Topielec SCJ*

8. Tonzura — napisał *Adam Włoch SCJ*

9. Ofiarowanie — z cyklu „Msza” — wiersz ks. Jarzębowski

Zamieszczone zdjęcie na ostatniej stronie 920, przedstawiające roczną pracę redakcji, tj. 6 numerów, które dotychczas wyszły — pod zdjęciem odpowiednia notatka od Redakcji (Fotograf. A.- *Włoch SCJ*)

Tekst pod zdjęciem: „2 IV 1951.. Marzenia scholastyków zamieniły się w rzeczywistość. W tym dniu bowiem wyszedł pierwszy numer naszego pisemka „Ecce Cor...”. Przy pomocy Księdza Rektora (Jan Bem), współpracy Księża całej Prowincji i dzięki poświęceniu Współbraci Scholastyków, wydaliśmy w ciągu roku i następne zamierzone numery Powyższe zdjęcie przedstawia owoc naszego jednorocznego wydawnictwa — Redakcja”

Stron 20.

Druki ręczne wewnątrz numeru wykonał *Adam Włoch SCJ*

Druk maszynowy: *Paweł Leks* i *J. Rokowski SCJ*

Wydany: 28 maja 1952 r.

Wydano w 4 egzemplarzach: 2 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów.

Numerem tym rozpoczęto drugi rok wydawnictwa pisemka „Ecce Cor...”. Wraz z rozpoczęciem drugiego roku wydawnictwa postanowiono posyłać dodatkowy numer „Ecce Cor...” dla współbraci scholastyków do Płaszowa.

Sekretarz:
Adam Włoch SCJ

Redaktor naczelny:
Józef Nawieśniak SCJ

„Ecce Cor...” Nr 2 (8) — 20 czerwca 1952 r.
Numer poświęcony Najśw. Sercu Jezusowemu

Tarnów 29 czerwca 1952 r.

Okładka: Kula ziemską, nad nią sztandar Serca Jezusowego z napisem: „Adveniat Regnum Tuum”, z lewej, na całą wysokość okładki, flaga papieska. W prawym rogu herb z domem tarnowskim. Wykonał i projektował okładkę *Adam Włoch*

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”
Rok II
Scholastykat Tarnów
Nr 2(8)

Treść:

1. Getsemani — tłumaczył z niemieckiego *Romuald Skowronek SCJ*
2. Ludzkie serce — sonet, napisał *ks. Franciszek Nagy SCJ*
3. Kocham więcej — sonet, napisał *ks. Franciszek Nagy SCJ*
4. Z naszej przeszłości — do druku przygotował i wstępnym słowem opatrzył *ks. Wł. Majka SCJ*
5. „Przyjacielu na coś przyszedł” (Mt 26,50) — napisał *Paweł Leks SCJ*
6. Et nos credimus caritatis — wiersz, napisał *Wł. Łukasik SCJ*
7. Myśli o naszym powołaniu — napisał *Adam Włoch* na podstawie myśli zaczerpniętych z gazetki „Cor Unum” Prowincji Amerykańskiej, z artykułu O. Patricka Cremera SCJ

Stron 20.

Druki ręczne wewnątrz numeru wykonał *Paweł Leks SCJ*

Druk maszynowy: *Paweł Leks* i *J. Rokowski SCJ*.

Wydany: 20 czerwca 1952.

Nakład 4 egzemplarze: 2 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów.

Sekretarz:
Adam Włoch SCJ

Redaktor Naczelny:
*Józef Nawieśniak
SCJ*

**„Ecce Cor...” — Nr 1 (9) — 13 listopada 1952 r.
Numer poświęcony Jubileuszowi Zgromadzenia
(75 lecie)**

Okładka: Próba ujednoczenia okładki; w środku serce, pod nim herb domu tarnowskiego, z jednej i drugiej strony herbu dwa znicze z których wydobywają się płomienie okalające serce. Pod zniczami napis tytułowy gazetki.

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”
Rok II 1952
Tarnów Nr 1 (9)

Na drugiej stronie karty wstępnej treść: „Treść numeru”:

1. U progu drugiego roku — Artykuł od Redakcji streszczający charakter i cel pismka. Jego części:
 1. Światła i cienie
 2. Literacki charakter pismka
 3. Ideowy charakter pismka.

Parę słów o obecnym Jubileuszowym numerze. Zapowiedź wydania „Kalendarza Ecce Cor...” z okazji 25-lecia osiedlenia się Sercanów w Polsce. Zapowiedź następnego numeru dehońskiego z okazji rozpoczęcia w roku bieżącym procesu informacyjnego o cnotach O. Założyciela. Artykuł napisał Adam Włoch SCJ.

2. Z perspektywy 75-lecia — artykuł bez podpisu (napisał ks. Rektor St. Nagy SCJ)
3. Idziemy — wiersz Leopolda Staffa

4. Ekspansja sercańska w świecie — artykuł, napisał Adam Włoch SCJ
 5. Moje Zgromadzenie — artykuł, napisał Joachim Wakan SCJ
 6. Matko ma, Zakonie mój — wiersz, autor nieznan
 7. Nasze misje wobec nowych zadań — Wyjątek z listu Przew. Ojca Generała (T. Govaart) z dnia 1 czerwca 1952 r.
 8. Adveniat Regnum Tuum — artykuł, napisał Paweł Leks SCJ. Do artykułu dołączona została karta wpisu (w języku włoskim) do Adveniat Regnum Tuum.
 9. Apostolat Maris — artykuł, napisał Adam Włoch SCJ
 10. Ogólne dane statystyczne Zgromadzenia — tłumaczył z angielskiego Adam Włoch SCJ (Cor Unum 1952)
 11. Wymowa dat — artykuł, napisał Józef Nawieśniak SCJ
 12. Wspomnienia z wakacji (Krościenko) — napisał Stefan Stawczykowski SCJ
 13. Kronika — przygotował Józef Stoszko SCJ
 14. Z korespondencji zagranicznej — Adam Włoch SCJ.
- Stron 64.

Druki ręczne wykonywał Joachim Wakan SCJ. Druk maszynowy: Paweł Leks SCJ. Wydany 13 listopada 1952 r. Nakład 6 egzemplarzy: 2 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów, 1 Florynka, 1 Węglówka.

Sekretarz
Adam Włoch

Redaktor Naczelny
J. Nawieśniak

„Ecce Cor.” — Nr 2 (10) — Styczeń 1953

Tarnów 1 maja 1953 r.

Numer poświęcony Czcigodnemu Ojcu Założycielowi z okazji wszczęcia kroków, celem wyniesienia go na ołtarze.

Okładka: krzyż czarny, na nim serce (kolorowe), za ramionami krzyża kilka pierścieni otaczających serce, pod sercem, z boku krzyża dwa znicze. Pod wzorkiem napis „Ecce Cor...” podkreślony, tuż pod nim napis: Tarnów. — Projektował okładkę Adam Włoch SCJ., wykonali Adam Włoch i Joachim Wakan.

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”
Rok II Tarnów
Styczeń 1953
Nr 2 (10)

Treść:

1. Zdjęcie edyktu zawiadamiającego o rozpoczęciu procesu Informacyjnego o cnotach Czcigodnego Ojca Założyciela. Edykt w języku francuskim i łacińskim. Pod zdjęciem dedykacja numeru Ojcu Założycielowi.
2. Ojciec Założyciel w drodze do beatyfikacji — napisał ks. Rektor (Stanisław Nagy SCJ). Artykuł podpisany: Redakcja.
3. Nieśmiertelność Sługi Bożego Ojca Leona Jana Dehona — napisał ks. Czesław Kunda SCJ (proboszcz ze Stadnik)
4. Jezus uśmiechnięty — wiersz
5. Ojciec Założyciel — okiem Młodego Sercanina — referat z akademii ku czci Ojca Założyciela w Tarnowie w dniu 6 stycznia 1953. Napisał Joachim Wakan SCJ
6. Gratia perficit naturam — napisał Tadeusz Topielec SCJ
7. Nasze stanowisko wobec procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego Ojca Leona Dehona — napisał Romuald Skowronek SCJ
8. Z korespondencji Zgromadzenia — Adam Włoch SCJ
9. Nasi trzej pierwsi czarni bracia — referat z akademii ku czci Ojca Założyciela w Tarnowie w dniu 6 stycznia 1953r . napisał (tłumaczył) Paweł Leks SCJ
10. Sprawozdania (do numeru 1 z dnia 13 listopada 1952 r.)
11. Obrazki z misji:

1. Wierzenia murzynów
2. Murzyni i małpy
3. Katolicyzmy w Finlandii
4. Kubusi na Sumatrze

Opracował na podstawie holenderskiego Kalendarz Mi-
syjnego 1953 Paweł Leks SCJ

12. Kronika — Józef Stoszko SCJ

13. Nasze święcenia — Józef Nawieśniak SCJ

14. Akademia ku czci Ojca. Założyciela w Tarnowie — napisał
Adam Włoch SCJ

Stron 36.

Druki ręczne wykonał Joachim Wakan SCJ.

Druk maszynowy: Paweł Keks SCJ.

Wydany: 20 stycznia 1953 r.

Nakład 6 egzemplarzy: 2 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów,
1 Florynka, 1 Węglówka.

Redaktor:
Józef Nawieśniak
Adam Włoch

„Ecce Cor...” Nr 3 (11) Kwiecień 1953

Numer wydany z okazji Świąt Wielkanocnych

Okładka: Stała. W środku, w promieniach postać Chrystusa
z sercem. U dołu napis „Ecce Cor...” — u góry: Nr 3 (11) —
1953 r. — Tarnów. (Okładkę przygotował Adam Włoch SCJ;
wykonał Idzi Biskup SCJ).

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”
Rok II 5 kwietnia 1953
Nr 3 (11) Tarnów

Treść:

1. Z wielkanocnych wspaniałości — napisał ks. Rektor (St. Nagy)
2. Zmartwychwstanie — wiersz
3. Myśli Ojca Założyciela z okazji Wielkanocy — Adam Ogarek SCJ
4. U progu nowego triennium — artykuł podpisany przez Redakcję (napisał ks. Rektor St. Nagy SCJ)
5. Ad multos annos — Laurka z życzeniami z okazji Srebrnego Jubileuszu kapłańskiego ks. Władysława Majki SCJ oraz ks. Ignacego Stoszki SCJ — wykonał Idzi Biskup i Joachim Wakan.
6. Pierwsi Prowincjałowie Polscy — napisał ks. Rektor (St. Nagy SCJ)
7. Ojciec Andrzej Prevot, założyciel Domu Misyjnego w Sittard c.d.n. — napisał i tłumaczył Paweł Leks SCJ
8. Czy wiesz co to jest Villaggio del Fanciullo? — napisał A. Włoch SCJ
9. Obrazek z misji: Odwiedziny domu fińskiego. Duszpasterstwo w Argentynie. Zabobony w Brazylii. Urugwaj kraj przeciwieństw — tłumaczył z francuskiego St. Łukasik SCJ
10. Z mikroskopem po Zgromadzeniu
 1. Prowincja Włoska
 2. Prowincja Angielska
 3. Prowincja Francuska
 4. Munchwilen
 5. Clairefontaine — przygotował Adam Włoch SCJ
11. Kronika — przygotował Adam Włoch SCJ — Spis treści — Notatki w Kronice „Ecce Cor.” 1953/3:
12. Tarnów, 20 lutego 1953 r. — Na tablicy (obwieszczeń) scholastykatu tarnowskiego ukazało się pewnego dnia ogłoszenie: Patrz Sprawozdania z posiedzeń komitetu redakcyjnego z dnia 22.02.1953 r.

Stron 43.

Druki ręczne wykonał Joachim Wakan SCJ.
Druk maszynowy: Paweł Leks i Adam Ogarek SCJ.
Wydany: 10 kwietnia 1953 r.
Nakład: 6 egzemplarzy: 2 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów,
1 Florynka, 1 Węglówka.

Redaktor
Joachim Wakan
Adam Włoch

„Ecce Cor...” Nr 4 (12) Maj 1953
Numer poświęcony N.M.P.

Okładka: „ Stała — jak w numerze poprzednim (nr 3/11).
— Okładkę wykonał Idzi Biskup SCJ.

Karta wstępna:

„Ecce Cor..”
Rok II Maj 1953
Tarnów Nr 4/12

Treść:

1. Orędowniczko nasza — artykuł, napisał ks. Franciszek Nagy SCJ
2. Majowe nabożeństwo — wiersz, Wolska M.
3. Maryja Matka Boża i nasza Matka — napisał ks. Adolf Janczak SCJ
4. Z notatek majowych Ojca Założyciela — wyjątek z dzieł Ojca Założyciela. Tłumaczył z francuskiego Adam Ogarek SCJ
5. Matka Boska z La Salette — napisał Stanisław Łukasik SCJ
6. Królowa Wygnańców — wiersz, B. Ostromecki
7. Nasze — „Vivat Cor Jesu”, cz. I : Nasze „Vivat” pozdrowienia innych Zgromadzeń — c.d.n. — Jest to pierwszy artykuł napisany przez współbrata z grona scholastyków poza tarnowskich. Napisał: Stanisław Jarzyna SCJ

8. Błogosławieństwo poranne — wiersz, napisał ks. Franciszek Nagy SCJ — wiersz był drukowany w gazecie „Nasz Kraj” z 1 czerwca 1934 r.
9. O. Andrzej Prevot — dalszy ciąg tłumaczenia z języka holenderskiego żywotu Ojca Andrzeja — c.d.n. — Tłumaczył Paweł Leks SCJ
10. Obrazki misji: —Morderstwo w Kongo — tłumaczył z ang. A. Włoch SCJ
- Wikariat Apostolski we Foumban — tłumaczył z fr. Józef Stoszko SCJ
- Misja w Mozambiku — tłumaczył z ang. Józef Weisło SCJ
- Erygowanie nowej Prefektury na Sumatrze — tłum. z niem. A. Nagy SCJ
11. Z mikroskopem po Zgromadzeniu
- Prowincja Francuska — tłumaczył z francuskiego Józef Stoszko SCJ
- Prowincja Angielska — napisał Adam Włoch SCJ
- Prowincja Amerykańska — napisał Adam Włoch SCJ
12. Na stronie 43 życzenia imieninowe dla brata Paschalisa (Świdra)
13. Kronika — napisał Joachim Wakan
14. Nasze wybory — napisał Romuald Skowronek SCJ

Treść numeru

Stron 47.

Druki ręcznie wykonał Joachim Wakan SCJ.

Ozdoby wewnętrzne wykonał Idzi Biskup SCJ.

Druk maszynowy: Paweł Leks i Adam Ogarek SCJ

Wydano: 18 maja 1953 r.

Nakład 7 egzemplarzy: 2 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów, 1 Florynika, 1 Węglówka, 1 archiwalny Tarnów.

Redaktor
Joachim Wakan SCJ
Adam Włoch SCJ

„Ecce Cor...” — Nr 5 (13) Czerwiec — 5 lipca 1953 r.

Okładka: Kielich z hostią otoczony z dwóch stron łądygami pszenicy; „Ecce Cor...” — Tarnów. Projekt. Adam Włoch — wykonał Idzi Biskup SCJ.

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”

Rok II Czerwiec — 5 lipca 1953

Nr 5 (13) Tarnów

Treść:

1. Pamiątkowe zdjęcie w dniu święceń z bp. Karolem Pękałą — dedykacja numeru neoprezbiterom (Stawczykowski, Stoszko, Topielec, Nawieśniak, Marekvia K.
2. Regale sacerdotium — artykuł wstępny, ks. Rektor (St. Nagy SCJ)
3. Sercańskie zagadnienie — artykuł pióra ks. Franciszka Nagyego SCJ
4. Ipse prior dilexit nos — wiersz, Siostra Nulla
5. Kult Serca Jezusowego w życiu Kościoła — artykuł, napisał ks. Karol Rudzok SCJ
6. Dlaczego Panie? ... — wiersz ks. Franiszek Nagy SCJ
7. Nasze „Vivat Cor Jesu” — Cz. II: Historia naszego pozdrowienia. — Dokończenie. — napisał Stanisław Jarczyński z Płaszowa.
8. Życzenia prymicyjne:
 1. Od Przełożonego Prowincjalnego Prowincji Angielskiej
 2. Od scholastyków angielskich
 3. Od scholastyków francuskich
 4. Od scholastyków tarnowskich
 5. Od Ojca Założyciela
9. Kapłanów Królu — wiersz, ks. Mateusz Jeż
10. Z wielkich dni Boskich zmiłowań — artykuł, napisał Joachim Wakan. Fotografie (wyk. Adam Włoch):

1. Ze święceń diakonatu: grupa z bp. Karolem Pękałą (sufr. tarn.)
 2. Ze święceń kapłańskich: księży i scholastycy
 3. Katedra tarnowska: moment włożenia rąk
 4. U stopni ołtarza
 5. Przed Ewangelią
 6. Moment Ewangelii
 7. Ofiarowanie
 8. „Hanc igitur...”
11. Kronika tarnowska — Joachim Wakan SCJ
Stron 36.
Druki ręczne wykonał Joachim Wakan SCJ.
Ozdoby wewnętrzne numeru wykonał Idzi Biskup SCJ.
Druk maszynowy: Adam Ogarek SCJ.
Wydano: w połowie lipca.
Nakład 7 egzemplarzy: 2 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów,
1 Florynka, 1 Węglówka, 1 Tarnów — archiwum.

Redaktor
Joachim Wakan SCJ
Adam Włoch SCJ

ROK III

„Ecce Cor...” Nr 1 (14) Październik 1953
Numer misyjny

Okładka: Stała: znajdujący się w środku ukośnie położony prostokąt obliczony jest na zmianę znajdującego się w nim motywu dekoracyjnego. Ecce Cor.... — Scholastykat. W lewym rogu u góry: Nr 1 (14) 1953, u dołu: Tarnów. — Projektował Joachim Wakan. Wykonał Idzi Biskup SCJ.

Karta wstępna:

„Ecce Cor..”

Rok III. Październik 1953

Nr 1 (14). Scholastykat.

Treść:

1. Klepsydra w języku łacińskim śp. Ojca W. Govaarta SCJ
 2. „Euntes in universam terram docete omnes gentes...” — artykuł, napisał Joachim Wakan SCJ
 3. Pieśń misjonarzy — wiersz Jaronima Lubosza
 4. Sakra Biskupia Jego Ekscel. Bpa Wittebolsa — tłumaczył z francuskiego Stanisław Jarzyna SCJ
 5. Z życia misjonarzy w Japonii — napisał Jan Nycz SCJ
 6. Chryste... — wiersz, ks. Mateusz Jeż
 7. Prefekt Apostolski Sachalinu w Scholastykacie — stenografował Paweł Leks SCJ
 8. Obrazki z misji — Nowy Prefekt Apostolski O. A. Detmer SCJ — Józef Wcisło SCJ — Dzień na misjach — tłumaczył z angielskiego Józef Wcisło SCJ
 9. Z mikroskopem po Zgromadzeniu
- Prowincja Włoska — Adam Włoch SCJ Wiadomości z prow. wł. tłumaczył ks. Karol Rudzok SCJ
- Prowincja Francuska — Zdzisław Słupczyński SCJ

— Prowincja północno-amerykańska — Józef Weislo SCJ
10. Kronika

— Scholastykat — Płaszów — H. Kaszta SCJ

— Scholastykat — Tarnów — J. Wakan SCJ

— Scholastykat — Stadniki — Andrzej Łukasik SCJ

Spis rzeczy.

Stron: 44.

Druki ręcznie wykonał Joachim Wakan SCJ oraz Stanisław Nowak SCJ.

Druk maszynowy: Adam Ogarek SCJ i Augustyn Nagy SCJ.

Wydano: październik 1953 r.

Nakład 7 egzemplarzy: 2 Kraków, 1 Tarnów, 1 Stadniki,
1 Florynka, 1 Węglówka, 1 archiwum Tarnów.

Redaktor
Joachim Wakan SCJ
Adam Wloch

„Ecce Cor...” Nr 2 (15) Listopad–Grudzień 1953
Numer poświęcony zmarłemu Ojcu Generalowi W. Govaartowi

Okładka: Stała. Zdjęcie Ojca W. Govaart (Fot. Mroczkowski — Tarnów). Napis u dołu zdjęcia „In piam memoriam”.

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”

Rok III. Listopad–Grudzień 1953 r.

Nr 2 (15) Scholastykat

Treść:

1. Opłakujemy Ojca... z listu okólnego Ojca Asystenta O. Christena (wyjątek)
2. Ojciec Wilhelm Govaart trzeci Przełożony Generalny Zgromadzenia — artykuł, napisał Paweł Leks SCJ.

3. Ostatnie dni Przew. Ojca Generała — z włoskiego tłumaczył ks. Włodzimierz Kmiecik SCJ
4. Miłość jak słońce — wiersz, Adam Asnyk
5. Spotkanie z Ojcem Generałem — wspomnienie, ks. Karol Rudzok SCJ
6. Obrazki z misji — Wamba otrzymuje swego Wikariusza Apostolskiego — tłumaczył z języka francuskiego Stanisław Jarzyna SCJ
7. Z mikroskopem po Zgromadzeniu
 - Nünchwilen (Szwajcaria) — ks. Marian Cichoń SCJ
 - Bolonia (Włochy) — Adam Włoch SCJ
 - Hales Cornes (U.S.A.) — Alojzy Kegiel SCJ
 - Z piaszowskiej teki korespondencyjnej — Stanisław Jarzyna SCJ
8. Kronika
 - Scholastykat Tarnów — Ryszard Koźluk SCJ
 - Scholastykat Piaszów — Stanisław Jarzyna SCJ
 - Scholastykat Stadniki — Andrzej Łukasik SCJ (pomyłka w gazecie: napisano —Czaja”

Spis treści numeru.

Stron 25.

Druki ręczne wykonał Joachim Wakan SCJ i Stanisław Nowak SCJ

Strona artystyczna Idzi Biskup SCJ.

Druk maszynowy: Adam Włoch SCJ i Paweł Leks SCJ.

Wydano: w styczniu 1954 r.

Nakład 7 egzemplarzy: 2 Kraków, 1 Tarnów, 1 Stadniki, 1 Florynka, 1 Węglówka, 1 archiwum Tarnów.

Redaktor
Joachim Wakan SCJ
Adam Włoch

„Ecce Cor..” Nr 3 (16) Kwiecień 1954

Okładka: Stała. Zdjęcie pocztówki wielkanocnej (Fot. fotograf tarnowski) „Ecce Cor...— Dehonianum”.

Karta wstępna:

„Ecce Cor..”
Rok III Kwiecień 1954
Nr 3 (16) Scholastykat.

Treść:

1. Nasz nowy Ojciec Generał Najprzew. Ojciec Alfons Lellig SCJ —kilka słów (Joachima Wakan SCJ) oraz fotografia (fot. Kocoł — Tarnów)
2. Mors st vita duello confixere mirando... — artykuł napisał ks. Stanisław Nagy SCJ
3. Praktyka ducha miłości i wynagrodzenia w naszej działalności — tłumaczył z włoskiego Adam Włoch SCJ
4. Ojciec Andrzej Prevot — c.d. i zakończenie. — Tłumaczył z holenderskiego Paweł Leks SCJ
5. Kapituły generalne naszego Zgromadzenia — Cz. I. Tłumaczył z włoskiego Adam Włoch SCJ
6. Dehonianum — artykuł, napisał Adam Włoch SCJ
7. Obrazki z misji
 - Chrześcijańskie bohaterstwo na dzisiaj — napisał Romuald Skowronek SCJ
 - Ukąszenie węża i cudowny kamień — tłumaczył Paweł Leks SCJ
8. Z mikroskopem po Zgromadzeniu
 - Prowincja Angielska — Adam Włoch SCJ
 - Prowincja Półn.-Amerykańska — Józef Wcisło SCJ
 - Prowincja Francuska — Zdzisław Stupczyński SCJ
 - Afryka Południowa — Joachim Wakan SCJ
9. Z korespondencji scholastyków piaszowskich
 - Prowincja Belg-Luksemburska — Stanisław Jarzyna SCJ
 - Prowincja Włoska (Rzym) — Stanisław Jarzyna SCJ

— Prowincja Płd. Brazylijska — Stanisław Jarzyna SCJ
10. Kronika — Scholastykat Tarnów — Zdzisław Słupczyński
SCJ

Spis rzeczy.

Stron 44.

Druk ręczny wykonał Joachim Wakan SCJ i Stanisław Nowak
SCJ.

Ozdoby wewnętrzne numeru wykonał Idzi Biskup SCJ.

Druk maszynowy: Adam Ogarek SCJ i Paweł Leks SCJ

Wydano: 3 maja 1954 r.

Nakład 7 egzemplarzy: 1 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów,
1 Węglówka, 1 Florynka, 1 Archiwum Tarnów.

Redaktor
Joachim Wakan SCJ
Adam Włoch SCJ

„Ecce Cor...” Nr 4 (17) Maj 1954

Tarnów 10 listopada 1954 r.

Okładka: Stała. Fotografia statuy N.M.P. z kaplicy schola-
stykatu tarnowskiego (fot. Adam Włoch). „Ecce Cor...” Tarnów
Scholastykat

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”

Rok III. Maj

Nr 4 (17) — Scholastykat

Treść:

1. Rok Maryjny — tłumaczenie części listu Kongr. dla spraw
Zakonných skierowany do Przełożonych Generalnych Za-
konów. — Z włoskiego tłumaczył Adam Włoch SCJ. —
Fotografia Ojca Świętego Piusa XII.

2. Matka Boża: Niepokalana — Wniebowzięta — artykuł, napisał ks. Stanisław Nagy (ks. Rektor)
3. Litania do Matki Bożej — wiersz, Ejsmond J.
4. Maryja Matka naszej duchowości — artykuł, napisał ks. Karol Rudzok SCJ
5. Mariologia w ośrodku zainteresowań współczesnej teologii katolickiej na podstawie ks. G. Philipisa napisał Joachim Wakan SCJ
6. Kapituły Generalne naszego Zgromadzenia c.d. (2) — O. Ligi A. Bosio SCJ — tłumaczył z włoskiego Adam Włoch SCJ
7. Z mikroskopem po Zgromadzeniu
 - Prowincja Angielska — Adam Włoch SCJ
 - Prowincja Włoska — Adam Włoch SCJ
 - Rzym Scholastykat Internaz. — Stanisław Jarzyna SCJ
 - Prowincja Belgo-Luksemburska — Stanisław Jarzyna SCJ
8. Kronika.
 - Scholastykat — Tarnów — Stanisław Jarzyna SCJ
 - Scholastykat — Płaszów — Stanisław Jarzyna SCJ
 - Scholastykat — Stadniki Andrzej Łukasik SCJ

Stron 31.

Druki ręczne wykonał Joachim Wakan SCJ.

Druki maszynowe: Adam Ogarek SCJ.

Wydano: czerwiec 1954 r.

Nakład 7 egzemplarzy: 1 Kraków, 1 Stadniki, 1 Tarnów, 1 Florynka, 1 Węglówka, 1 Archiwum Tarnów.

Redaktor
Joachim Wakan SCJ
Adam Włoch SCJ

„Ecce Cor...” Nr 5 (18) Listopad-Sierpień 1954
Numer wakacyjny

Tarnów 16 listopada 1954 r.

Okładka: Stała. Fotografia kościoła stadnickiego od ogrodu
(for. Adam Włoch SCJ).

Karta wstępna:

„Ecce Cor...”
Rok III Numer wakacyjny
Nr 5 (18) — Scholastykat

Treść:

1. Le Très Bon Père — napisał Stanisław Jarzyna SCJ
2. Wiersz napisał, ks. Franciszek Nagy SCJ
3. Kilka słów o albumie jubileuszowym — Adam Włoch
SCJ Fotografia Albumu Jubileuszowego
4. „Skromny początek...” — Adam Włoch SCJ

Fotografie: Niedzica, auto z wycieczką. Tuchów, Przełożeni.
Tuchów, przy grobie bpa Wałęgi. Tuchów, uczestnicy piel-
grzymki

5. Ostatnie wakacje w Stadnikach — Romuald Skowronek
SCJ

Fotografie: Stadniki, Ssholastykat przy pracy. Szczyrzyc: pod
Opactwem, odpoczynek, „Kibice”, pod bramką, z Opatem
szczyrzyckim. Stadniki, Rex (pies). Stadniki, 4 zdjęcia z akcji.
Stadniki: „Ziemia utracona” (konfiskata w 1954 r. w okresie
wakacyjnym)

Fotografie: Stadniki: aleja, nowe domy, dom gospodarczy, dom
gospodarczy, budowa, nowy dom, dom, z wieży.

6. Kilka wspomnień z wakacji płaszowskich — napisał Jan
Stasiuk SCJ

Fotografie: Płaszów: nowy budynek gospodarczy, aleja ma-
ryjna, wygnańcy stadniccy, wóz transportowy, dobytek stad-
nicki (fot. Adam Włoch SCJ — po likwidacji Stadnik)

7. Płaszów — Tarnów — napisał Józef Boryczko SCJ
8. Z mikroskopem po Zgromadzeniu:
 — Münchwilen (Szwajcaria) — Adam Włoch SCJ
 — Prowincja Włoska — Adam Włoch SCJ
 — Prowincja Angielska — Adam Włoch SCJ Fotografia Św.
 Piusa X
 — Prowincja Holenderska — Paweł Leks SCJ
 — Misja we Finlandii — Paweł Leks SCJ
 — Prowincja Niemiecka — Paweł Leks SCJ
 — Prowincja Pół. Ameryki — Józef Wcisło SCJ Fotografie:
 Seminarium dla spóźnionych powołań. Klaudiusz Meyer
 z ojcem
 — Prowincja Ameryki Pół. — Nowicjat — Stefan Leks SCJ
- Dehonianum:
9. Proste spojrzenie — napisał Stefan Leks SCJ
10. Z refleksji wakacyjnych — napisał Adam Włoch SCJ
11. Piątka nam ubywa... —wiersz, napisał Władysław Łu-
 kasik SCJ

Spis treści.

Stron 57.

Druki ręczne: Joachim Wakan SCJ.

Druk maszynowy: Augustyn Nagy SCJ i Adam Włoch SCJ

Wydano: 1 października 1954 r.

Zdjęcia wykonali: Adam Włoch SCJ. Stefan Leks SCJ, Józef
 Boryszko SCJ

Nakład: 7 egzemplarzy: 2 Płaszów, 1 Tarnów, 1 Tyniec,
 1Węglówka, 1 Mszana Dolna, 1 Tarnów, archiwum.

Redaktor
Joachim Wakan SCJ
Adam Włoch SCJ

CZEŚĆ II

ALBUM JUBILEUSZOWY

ALBUM JUBILEUSZOWY

(Wydany przez kleryków tarnowskich z okazji 25-lecia obecności Sercanów w Polsce 1928–1953)

Oprawa twarda, płócienna, na okładce napis wklęsły, złotony: „Album Jubileuszowy”. Kolor: płótno ciemno-karminowe (3 egz.) i niebieskie (3 egz.). Oprawa ks. Stefan Stawczykowski SCJ.

Karty wstępne:

1. Album Jubileuszowy „Ecce Cor...” — „Dehonianum” Tarnów 1954.
2. 1928 — Herb Zgromadzenia — 1953 Album Jubileuszowy z okazji 25-lecia Zgromadzenia Księży Najśw. Serca Jezusowego w Polsce. (Wykonali: Joachim Wakan SCJ i Adam Włoch SCJ).

Fotografia Księdza Kazimierza Wiechecia i dedykacja albumu.

1. Przedmowa — ks. Prowincjał Władysław Majka SCJ
2. Wstęp — Redakcja (ks. Rektor Stanisław Nagy SCJ)

Reperatio — Amor — Adoratio

Fotografia Ojca Założyciela z rysunku ks. Adama Gąsiorka SCJ — Kilka dat z życia Ojca Założyciela

3. A zaczęło się tak... — napisał Adam Włoch, na podstawie „Początki Prowincji Poskiej Księży Najśw. Serca Jezusowego (manuskrypt ks. Władysława Majki SCJ)

Fotografie: Pierwszych sercanów polskich. Widok na Kraków z Krzemionek.

Założyciele:

Karta wstępna ze zdjęciem Ojca Kazimierza Wiechecia oraz ks. prałata Mateusza Jeża.

Początek części wiążącej treść albumu — Adam Włoch SCJ.

4. O Kazimierz Wieheć — ks. Franciszek Nagy SCJ

Fotografie: Dom rodzinny Ojca Kazimierza Wiechecia SCJ. Klepsydra. Pocztówka Ojca Założyciela skierowana do ks. Wiechecia (fot. Adam Włoch SCJ)

5. Ks. Prałat Mateusz Jeż — ks. Franciszek Nagy SCJ

Fotografie: ks. Mateusz Jeż. Kraków. Dom ks. Emerytów przy ul. Marka (fot. A. Włoch)

Początki (1928—1939).

c.d. części wiążącej — Adam Włoch SCJ

Fotografie: Kraków Płaszów, ul. Koszykarska 7. Bp Cobben SCJ w Płaszowie (fot. Adam Włoch)

6. Polscy Sercanie we Włoszech (1918-1935) — ks. Franciszek Solak SCJ

Fotografia: Brugelette, ks. W. Govaart i ks. Fr.Solak

7. Płaszów — napisał ks. Adolf Janczak SCJ

Fotografie: Budowa kaplicy płaszowskiej. Pierwszy ołtarz w kaplicy płaszowskiej. Kaplica domow. Grupa Małoseminarzystów. Madonna Płaszowska (fot. ks. W.Turek SCJ)

8. Felsztyn — napisał ks. Stanisław Nagy SCJ

9. Dobry Ojciec Stanisław — ks. Franciszek Nagy SCJ

Lata wojny (1939-1945)

c.d. części wiążącej — Adam Włoch SCJ

10. Lata okupacyjnych mroków — ks. Stanisław Nagy SCJ

Fotografie: Kraków dom macierzysty. Grupa kleryków 1943 r. Stadniki dom p. Michalika (fot. ks. W. Turek)

11. Włochy — napisał ks. Karol Rudzok SCJ

Fotografia: Bp Cobben z nowicjuszami w Płaszowie w 1937 r.

12. Felsztyn — Budapeszt — Włochy — ks. Stanisław Michalik SCJ (napisał na podstawie wspomnień ks. St. Miachalika Adam Włoch SCJ)

13. Francja — napisał ks. Adam Gąsiorek SCJ
Fotografie: Coëquidan — kazanie bpa Gawliny. Coëquidan — przegląd wojska polskiego. Coëquidan — przy ołtarzu polowym. Coëquidan — Trzej Muszkieterowie (Adam Gąsiorek, Stefan Rychlicki i Stefan Kierpiec). Saint-Cirques — Scholastykat. Saint-Cirques — Scholastykat. Saint-Cirques — Wnętrze kościoła parafialnego. Sercanie na ziemi Francuskiej. Nessargues: „Père Ange” (ks. Anioł-Gąsiorek). (fot. ks. Adam Gąsiorek)

Po wojnie (1945-1953)

c.d. części wiążącej — Adam Włoch SCJ

Fotografia: Tarnów. Widok z Góry św. Marcina (fot. Adam Włoch)

14. Gdy nastąpiła noc niewoli — ks. Czesław Kunda SCJ
Fotografie: Pierwsi powojenni neoprofesi 1945 r. Pierwsi powojenni prymicjanci 1945 r. Kraków-Płaszów, dom macierzysty. Stadniki, dom i kościół. Tarnów, scholastykat.

15. Okiem powojennego Sercanina — Adam Włoch SCJ

16. Sercańskie misje ludowe — ks. Wincenty Turek SCJ (przerobił Adam Włoch SCJ) — Fotografie z misji: Tokary 1947, Numec 1947, Nurzec 1947, Niemirów 1947, Andrychów 1948, Głębowice 1950, Rzędzianowice 1951 (fot. ks. Wincenty Turek SCJ).

Koniec części wiążącej — napisał Adam Włoch SCJ.

Ważniejsze daty z historii Zgromadzenia i Prowincji Polskiej (1943-1953) opracowali: Adam Włoch SCJ i Józef Karpierz SCJ.

Fotografie: Stadniki widok z wieży. Stadniki wieża. Węglówka widok ogólny. Tarnów scholastykat — oficyny. Płaszów ołtarz kościoła parafialnego. Tarnów ołtarz w kaplicy scholastykatu. Płaszów wnętrze kościoła. (fot. Adam Włoch SCJ).

Spis treści.

Stron 256.

Wydany w lipcu 1954 r.

Druki ręczne wykonał Joachim Wakan SCJ.

Druk Maszynowy: Adam Włoch SCJ.

Fotografie: ks. Wincenty Turek SCJ, ks. Adam Gąsiorek SCJ,
Adam Włoch SCJ.

Klejenie fotografii: Adam Ogarek SCJ

Dyktował teksty: Józef Karpierz SCJ

Oprawa albumu: ks. Stefan Stawczykowski SCJ.

Prezes „Dehonianum”
Adam Włoch SCJ

Redaktor „Ecce Cor...”
Joachim Wakan SCJ

CZĘŚĆ III

SPRAWOZDANIA Z POSIEDZEŃ KOMITETU REDAKCYJNEGO PISEMKA „ECCE COR...”

Spotkanie w dniu 08.04.1951 r.

Skład Komitetu Redakcyjnego:

- Nawieśniak Józef
- Topielec Tadeusz
- Włoch Adam
- Wielkopolski Tadeusz
- Janasik Rudolf

W czasie wieczornego zebrania zostało dokonane:

1. Wybranie przewodniczącego: Nawieśniak Józef i zastępcy przewodniczącego: Wielkopolski Tadeusz
Odpowiedzialność za okładkę i stronę artystyczną spoczywa na dwóch członkach Komitetu Redakcyjnego: Włoch Adam Janasik Rudolf
3. Na dwa tygodnie przed wydaniem numeru musi być już gotowy materiał do niego i przynajmniej projekt okładki.
4. Sprawa numeru majowego: większość opowiedziała się, by zrezygnować z tego numeru, a to z powodu krótkiego czasu (do 3.05). Sprawa ta nie została jeszcze definitywnie załatwiona.

Postanowiono zebrać się w dniu następnym, tj. 9.04.1951 r.

Spotkanie w dniu 15.09.1951 r.

Na początku roku szkolnego nastąpiły zmiany w zarządzie redakcji „Ecce Cor...”.

W dniu 15.09. ponownie wybranym został na redaktora naczelnego Nawieśniak Józef. Referat wierszowy objął Topielec Tadeusz. Nadzór nad drukiem — Wielkopolski T. Stronę artystyczną i techniczną objęli Włoch Adam i Stawczykowski Stefan. Ten ostatni wszedł do rady na miejsce Janasika, który pod koniec wakacji (31.08.1951) opuścił Zgromadzenie.

Ułożono program gazetki na rok szkolny 1951/52.

W roku tym winno ukazać się 5 numerów:

1. 03.10. Numer misyjny (łącznie z św. Teresą D.J.)
2. 27.12. Św. Jan — Ojciec Założyciel
3. 19.03. Św. Józef — Św. Tomasz
4. 03.05. Numer Maryjny
5. Święto Serca Jezusowego — Numer sercański.

Omówiono również szczegółowy program artykułów na cały rok, lecz nie podaję go tutaj, ponieważ w praktyce ulegnie on na pewno dużej zmianie.

Do współpracy z redakcją weszli również i księża, jak ks. Gąsiorek, ks. Nagy Franciszek i ks. Turek. Dwaj pierwsi nadesłali swoje artykuły, ks. Nagy również swój wiersz.

Postanowiono również za zgodą ks. Rektora (ks. Jan Bem) wysłać jeden numer „Ecce Cor...” do domu Nowicjatu do Stadnik. Już ostatni, trzeci numer, pozostawiony został w Stadnikach, jako że tam został wydany. Jeden numer zawsze wysyłało Księdzu Prowincjałowi do Krakowa, dwa numery pozostawały w Tarnowie, jeden w obiegu, drugi dla Księdza Rektora (ks. J. Bem).

Redaktor naczelny:
Nawieśniak Józef
Włoch Adam

Spotkanie w dniu 21.09.1952 r.

Protokół z posiedzenia Redakcji „Ecce Cor...” odbytego 21 września 1952 roku.

Ks. Rektor (Stanisław Nagy SCJ):

Od razu nasuwa się, że pisemko ma pstry charakter, że nie jest jednolite. — Dotąd były to jednak początki, należało wszystko zostawić biegowi wypadków. Teraz czas, by pisemko przyjęło mniej lub więcej określony charakter. — Powiem więc, co o gazetce sądzę, nie mając jednak wcale zamiaru krępować kogoś.

Należy sobie jednak przede wszystkim uświadomić, do jakiego gatunku literatury pismo ma należeć. Chyba nie do beletrystyki, bo celem jego nie jest piękno; nie będzie należało do literatury naukowej, ale do publicystyki, ale o specyficznym charakterze. Jeżeli ktoś by pisał w charakterze naukowym lub beletrystycznym, nie będzie już tego charakteru jednolitego. Najogólniej publicystyka to: ten rodzaj literacki, który chwyta na gorąco nurt życia i stara się przez twórczość literacką to życie z kolei kształtować, wpływać na nie. Taki charakter powinno by mieć nasze pisemko, ma być kliszą, która chwyta życie w naszym scholastykacie, sejsmografem rejestrującym najważniejsze przejawy scholastykatu; będziemy sobie uświadamiać życie takie, jakie jest i notować je w pisemku. Będzie to wydobywanie na powierzchnię problemów nas nurtujących w scholastykacie, ich wyławianie, staranie o uświadomienie ich sobie. Wiele bowiem problemów nas nurtuje, chodzi o to, by je wydobyć i uświadomić je sobie, następnie zaś zanotować je po to, aby nie przeminęły z wiatrem. Celem tej roboty będzie przede wszystkim, aby je głębiej przeżyć; wielu konfratrów ma to w duszy, przez wydobywanie jednak tego wyjdzie to w konkretnej szacie, będzie to także dopingowało w realizacji pewnych nakazów. — Tak będziemy wpływać na kształtowanie problemów, na kształtowanie życia w scholastykacie.

Powinniśmy sobie powiedzieć na początku dla kogo piśmiotwo ma być i jakie nurty powinny je przenikać. Piśmiotwo jest dla nas, nie dla mądrych świeckich, ale dla nas, scholastyków, organ scholastyków. Nie tylko scholastyków tarnowskich, ale w jakiś sposób trzeba wciągnąć scholastykat cały — płaszowski i stadnicki. Ale o tym później. Więc pisać dla scholastykatu, życie scholastyków mamy wyłapywać — to ważne, bo gdy ktoś zacznie chorować, żeby pisać dla kogo innego, załamuje już jednolitość. Może czasem napisać coś jakiś ksiądz, ale nie będzie to już tym, czym powinno być. Inaczej natomiast będzie w przeciwnym razie — będzie wtedy i poczytniejsze wśród księży i będzie organem prawdziwie scholastyków. Dlatego trzeba notować przede wszystkim problemy scholastyków, to czym scholastykat żyje. Nasze piśmiotwo zostanie kiedyś pasowane na piśmiotwo Prowincji, ale zaczynamy w tej chwili od tego, że to ma być piśmiotwo dla scholastykatu. Więc tylko to, co nas nurtuje. Oczywiście to trochę teoretyczne, trudno wyodrębnić problemy nowicjuszków i scholastyków, itd. Ale to problemy są najbardziej prawdziwe, gdy będziemy chcieli iść na inne, nie będziemy mieć oparcia. Dlatego celujemy na scholastyków; nie powinniśmy się bać, że to padnie w ręce księży, bo im zawsze powiedzieć możemy w jakimś artykule wstępnym, by się nie dziwili, że to jest za drobne, bo to jest dla nas. Bać się trzeba krytyki scholastyków oraz księży z perspektywy scholastykatu — bo tę krytykę trzeba brać pod uwagę.

To wszystko ogromnie zobowiązuje, wszystko powinno być na poziomie. W tej chwili wszystko jest bardzo skromne, ale to bezwzględnie początek czegoś. Wy wykuwacie w niektórych ludziach, którzy staną się kiedyś wielkimi redaktorami, te zdolności, które w nich tkwią. Trzeba dlatego wszystko wciągnąć na najwyższy poziom — wzorować się na innych piśmiotwach — to trzeba mieć ustawicznie na myśli.

Konkretnie dobór i układ tekstów. Ks. Rektor w tej chwili nie ma tej sprawy jeszcze wyklarowanej, ale po przestudiowaniu

kilku pisemek stwierdził w każdym jakiś ogólny układ. Zawsze wstępniak, artykuł dotyczący Kościoła, ewentualnie wydarzeń w świecie, potem życie rodzinne, trochę filmu, (...), reklamy, książki. Niektóre pisemka, widać, że z początku był co do tego pewien bałagan, ale potem coraz bardziej jednolity układ. Najbardziej przejrzysty jest u nas „Poasłaniec Serca Jezusowego”. Ks. Rektor taki układ by proponował, aczkolwiek każdy numer będzie miał ogólny charakter. Będzie się odznaczał także swym specyficznym wyrazem, on będzie pomagał pisemku — np. przez artykuł wstępny, który będzie zazwyczaj bazował na jakiejś tajemnicy roku liturgicznego, na jakimś święcie, ewentualnie na ważniejszych wydarzeniach w Zgromadzeniu. — Druga część, ogólna problematyka: problem religijny ogólnie rozpracowany, czy Kościół, czy wiara, czy jakieś inne zagadnienie. Dalej problem ze Zgromadzenia. I wreszcie kronika, której — zdaje się, trzeba by poświęcić dość dużo miejsca: kronika Kościoła, którą czasem można by opuścić, potem kronika całego Zgromadzenia, potem specjalna naszego scholastykatu, naszej Prowincji. Potem można by umieścić jeszcze jeden kącik: książka — czy w polskim języku czy innym, opracowanie po prostu recenzji. Amerykanie wprowadzili jeszcze kącik sportowy — można by się ostatecznie i na to zgodzić.

I jeszcze jedno: absolutnie unikać wodolejstwa, kręcenia, gładzenia o wszystkim i o niczym i dążenia do tego, by artykuł był długi, a niech nas już Pan Bóg Broni od chęci do moralizowania. Sztuka polega na tym, żeby tak przedstawić prawdę, by sama za siebie mówiła, żeby wszystko samo z siebie wynikało. Unikać tego taniego moralizowania — łopatologii (Kisiel).

Szata: Książd Rektor byłby zdania, żeby szatę ujednolicić. To nie jest widzimisię — najlepszy dowód te oto gazetki.

Numery specjalne: np. z okazji jubileuszu Zgromadzenia, Prowincji, wszczęcia procesu beatyfikacyjnego O. Założyciela — tak, że należałoby odbiec od głównych naszych linii, i cały

numer poświęcić tej sprawie. To nie załamywałoby ogólnej linii naszego pisemka.

Wypowiedzi:

Topielec Tadeusz: — Dobrze jest podkreślenie charakteru pisemka jako publicystyczne. Ale czy narzucać temat do poruszania?

Ks. Rektor: — Słusznie. Ten numer potraktujemy jeszcze jako wakacyjny, ale w następnych trzeba napisać nową deklarację ideową sprytnie, by nie było znać, że nowy Rektor. Trzeba nawiązać do pierwszego artykułu ks. Bema i odnieść do tej deklaracji każdego. Zespół redakcyjny będzie czuwał, by w tym ramach każdego uświadomić. — Jeżeli się zdarzy kiepski artykuł, można odesłać — nie skorzystamy tym razem. Chodzi o to, żeby nikogo nie zrazić!

Topielec Tadeusz: — Co Ksiądz Rektor rozumie przez problemy nurtujące scholastykat?

Ks. Rektor: — Wszystko, co kleryk przeżywa, co go interesuje. Nie bawić się w problemach, w subtelnościach — można paskudnie wpaść w herezję, ale prosto, jak się komuś dana rzecz przedstawia. Nie iść na problemy wygórowane, trudne, ale na te, które przeżywamy.

Tadeusz Topielec: — Recenzje — bardzo dobrze — można się podzielić wrażeniami, każdy dane prawdy inaczej przeżywa.

Ks. Rektor: — Raczej książki, można i artykuły np. z „Tygodnika” opracować, chodzi o chwytnie nurtu w scholastykacie, a to jest jeden z jego objawów. Wszystko króciutko, ma to bowiem charakter marginesowy, chociaż może ciekawy.

Topielec Tadeusz: — Chodzi też o to, by nie dać innym odczuć, że mamy aspiracje reformatorskie.

Ks. Rektor: — To się mieści w moralizatorstwie.

Ks. Stefan Stawczykowski: — Kronika: robimy konkurencję „Unum” płaszowskiemu, o ile kronika z całej Prowincji, będzie to trochę tragiczne; chyba, że nie będzie „Unum” więcej wydawane.

Ks. Rektor: — To jest jeszcze do przedyskutowania; ale choćby dalej „Unum” wychodziło, można zamieszczać kronikę scholastykatu i Zgromadzenia — rozprawadzić pięknie. Dobrze prowadzoną kronikę można czytać jak powieść. Trzeba mieć oczy otwarte na wydarzenia w świecie, Kościele. Sztuka, żeby czasem w jednym zdaniu umieścić wszystko.

Stefan Stawczykowski: — Dotychczas jesteśmy w teorii. Ale w praktyce, jeżeli się ograniczymy do artykułów tylko scholastyków, to trudno.

Ks. Rektor: — Można wciągnąć księży, ale podsuwać im nasze scholastyczne problemy — ale jeśli zwłaszcza coś przysła, to trzeba by przyjąć.

Stefan Stawczykowski: — Trudno w każdym razie o regularny dopływ tylko scholastyków — no i księży też.

Ks. Rektor: — Będziemy czynili, co będziemy mogli. Książd Rektor się dołączy, wspólnymi siłami będziemy popychać.

Stefan Stawczykowski: — Nie było jednolitości, bo nie każdy chciał pisać, więc się brało materiał, skąd się dało.

Ks. Rektor: — Przy dobrej woli zawsze się coś napisze.

Józef Nawieśniak: — Czas — biło się (na maszynie) na rekreacjach i zajęciach dwa i pół tygodnia na okrągło. Trudno też artykuły wydobyć od kogoś.

Ks. Rektor: — Iść w tłumaczenia, w zamieszczanie artykułów „głosy prasy”. Książd Rektor się ofiaruje zawsze na wstępniaka, Tadek (Topielec) na recenzje, ktoś kto lubi gadać, na kronikę... I jeszcze jakiś inny artykuł wykorzystać...

Józef Nawieśniak: — Chcemy idee wykrystalizować...

Ks. Rektor: — Poszliśmy za daleko i tylko w jedno: w sprawy duchowe. I wreszcie musiało dojść do tego, że się powtarzało, ciągle gadało o tym samym. Trzeba rozszerzyć problematykę.

Józef Nawieśniak: — Trzeba się zająć organizacją gazetki, zmienić radację, redaktora przede wszystkim.

Ks. Rektor: — Lepiej nie, raczej kogoś wziąć do pomocy, żeby się ktoś inny nauczył prowadzić redakcję. Np. każdemu dać kogoś do pomocy.

Tadeusz Topielec: — Zachęcić wszystkich do pisania, pisać jak każdy normalnie myśli. Niektórzy się boją, że jeżeli nie wspomną o Sercu Jezusa, to to nie jest już w naszym duchu. Nasze Zgromadzenie nie jest przyboczną kaplicą, ale nurtem, jest na wskroś katolickie, można zmieścić w nim bardzo dużo.

Ks. Rektor: — Gołubiew mówił, poprawiając na KUL-u ujęcie Skarczyńskiej, że dobro podane pięknie jest katolickie, na dobro podane pięknie i z miłością jest katolickie. Ale trzeba się bać — trudności będą. Ale wystarczą też np. trzy numery na rok, lub cztery: na Boże Narodzenie, Wielkanoc i koniec roku.

Józef Nawieśniak: — Chodzi jeszcze o problematykę; o jednolity charakter pisma. Nie jest to takie proste, tematyka za szeroka, trzeba coś bardziej sprecyzować. Dotąd chodziło nam o sylwetkę sercanina, o idee.

Ks. Rektor: — Nie możemy sprecyzować ideału, celu, nikt na to nie pójdzie. Trzeba pisać o wszystkim, gazetka ma być zwierciadłem. Wyście się zacieśnili do Zgromadzenia tylko; ten problem wam nasunięto — i szedł on po powierzchni. Sylwetka sercanina — nic żeście nie dali — były usiłowania ku temu, a wy za dużo założyliście sobie, nie mogliście tego dokonać. Można to natomiast osiągnąć w inny sposób: przez pokazanie tego, co przeżywam i przez krytykę tego, to jest znacznie efektywniejsze — przeżywanie wszystkiego a nie teoretyzowanie. Musieliście kuleć — nie trzeba było stwarzać idei, ale przeżywać je i krytykować nawzajem w artykułach. Takie zabieranie się do tego było bowiem zabieraniem się studenta z pierwszego roku, do pisania podręcznika z matematyki.

Józef Nawieśniak: — Zdawaliśmy sobie z tego sprawę, ale może kilku widziało, że to jest jedyne okno na świat.

Ks. Rektor: — Rozumiem cię, ale to z natury rzeczy jest jednostronne, a ten sam cel osiągniemy w łatwiejszy sposób — nie będzie on porywaniem się z motyką na słońce. Nie chcę wysiłków waszych gasić, ale żeby nie było sztuczności.

Adam Włoch: — Trzeba by najpierw samemu dopiero te główne idee przemyśleć i porównać z tymi ideami, które były w pierwszym numerze — naświetlić je, skorygować, to co było narzucone (ks. Rektor zastrzega się, że nie narzuca niczego, tylko sugeruje) — ale wtedy było to może potrzebne. Chodzi o to, żeby nowe idee z tamtymi porównać, bo na niektóre zgodziliśmy się, niektóre były narzucone, bo nie było czasu, by je lepiej przemyśleć. Z nimi chcieliśmy iść. Przydałoby się nadal z nimi iść, by nie było nagłego zwrotu.

Ks. Rektor: — Wolty nie ma co robić — artykuł napisał sprytnie, naświetlił nie tym, że się rektor zmienił, ale że pisemko się zmienia, tym, że się nabyło doświadczenia, ... wszystko zaczyna się krystalizować, to co możecie weźcie, skonfrontujcie z sobą.

A.W.: — Mamy wyzwać nasze sercańskie uczucia, opisywać nasze problemy. W każdym problemie można patrzeć po sercańsku.

Ks. Rektor: — Każdy ma swój sposób pisania, a jeżeli sobie zrobi założenie, żeby wszystko pisać po sercańsku, to będzie to sztuczne. Chodzi o to, żeby nie zakładać sobie za wysokich celów, bo się ich nie osiągnie. Niech się wyzwała to, co jest. Zresztą każdy przeżywa już wszystko zawsze pod kątem sercańskości.

A.W.: — Trzeba najpierw samemu żyć po sercańsku, pod tym kątem na wszystko patrzeć, tak pisać — wtedy będziemy chcieli pogłębić ducha sercańskiego.

Ks. Rektor: — Przez ciebie przemawia członek Kółka Dehoniańskiego. Mnie o to chodzi, że mając doświadczenie, wiem, żeby nie zakładać za dużo; człowiek celuje za wysoko, a trafi znacznie niżej — z tego wychodzą karykatury. Jeżeli sprawy

dojrzeją, to będzie dobrze — wtedy tylko pod tym kątem. Ale narazie notować to, co przeżywamy. Kąt zawsze wyjdzie. Teraz go jeszcze nie narzucajmy, wyjdzie bowiem pewna sztuczność, bezbarwnie. Można by to delikatnie zaznaczyć, inaczej bowiem piśmko zatraci swój charakter sejsmograf kliszy, odbiegając od tego, czym żyje scholastykat.

A.W.: — Tematyka ogólna, dotąd taka była: Cor Jesu, Cor Papae, Cor Fundatoris, Cor meum, Cor nostrum. — Wytyczne główne nie pokrywają się: Kościół, Zgromadzenie.

Ks. Rektor: — Tego zmienić nie będziemy, ale sam tytuł „Ecce Cor...” „objedziemy kiedyś porządnie. Tytuł musi mówić sam za siebie — np. „Construire”, „Znak”, a to „Ecce Cor...” — to było nieprzemysłane. „Unum” — piśmko prowincjalne było bardziej przemysłane. „Ecce Cor...” to najwyżej artykuł. Ale narazie was nie atakuję. Mogłoby być samo „Cor”. Zajmowaliście się dotąd Zgromadzeniem. Czy nie musiało dojść do momentu, żeście dojść musieli do tego samego? — Jest to ogromnie sztuczne. A tu — zostawić ogólne ramy — niech piszą, co chcą. To krępowało, stwarzało szufladki.

A.W.: — Niekoniecznie. Jeżelibyśmy pisali ogólnie, to się wyczerpiemy, ale w szczegółach nie. Np. misje, Ojciec Założyciel z tej czy innej strony.

Ks. Rektor: — Także się wyczerpicie. Trzeba się strzec dostrzegać tego w człowieku, co tylko chcą. W pewnym czasie i tak się wyczerpicie, szczególnie przy braku źródeł...

A.W.: — Jest to kwestia naszych obserwacji. Wydaje się, żeśmy się na to silili.

Ks. Rektor: — Wziąć go z tej strony. Kościół, Zgromadzenie. Grozi nam niebezpieczeństwo zasklepienia się w zakonie — tego nie wolno. Jesteśmy członkami kościoła, on na pierwszym planie, inaczej byłoby to kaleczeniem. Piśmko winno mieć założenie, że nurtuje życie scholastykatu. Zasklepienie się zaś do jednego byłoby złem.

Józef Nawieśniak: — Zgodzimy się. Ale trudności...

Ks. Rektor: — Jedyłą sankcją jest nie to, że odmówię funduszy, ale że nie będę pisał. A Nawieśniakowi znacznie łatwiej będzie artykuły zdobywać — Kółko Dehoniańskie dostarczy rzeczy o Zgromadzeniu. Kryterium jedności jest to, żeby nurtować to, co jest w scholastykacie, wyzwalać nasze uczucia. Wyzwalanie scholastyków dla scholastykatów, co chcę napisać zwyczajnie, prosto.

Sprawy bieżące:

- Podpisywać się pod artykułami całym nazwiskiem.
- Wstępniak zazwyczaj może pisać ks. Rektor, Dehonianie na temat Ojca Założyciela i Zgromadzenia, Tadek (Topielec) recenzje.
- Sprawa wicedrektora: Joachim Wakan — trochę za powolny; Stanisław Jarzyna, będzie miał zbyt wiele pracy w Kółku Dehoniańskim. W końcu zdecydowano się na J. Wakana.
- Artykułów nie ma. Okładkę ujednoczyć — można się zwrócić do ks. Gąsiorka. Modernizm (styl) idzie raczej w treść niż w formę.
- Wiersz dawać, ale ogłędnie.
- Zdania i sentencje można dawać — np. świeżo wydany Pascal.
- Następny numer można by poświęcić Jubileuszowi, a potem Ojcu Założycielowi ze względu na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego (Chodzi o proces informacyjny o cnotach Ojca Założyciela) — co jest bardzo ważnym wydarzeniem w Zgromadzeniu.
- O. Magister (ks. Majka) — można go spróbować wykorzystać, ale dużo najprawdopodobniej nie napisze.
- Kalendarz na początku roku jubileuszowego naszej Prowincji; kilka życiorysów, daty; dedykacja Ojcu Założycielowi, może Ojcu Wiecheciowi.

Dumni jesteśmy, że gazeta istnieje ks. Gąsiorek wydał jeden jedyny numer w 1934 r. — Wtedy uważali to

wszyscy za bardzo ważne wydarzenie — wszyscy byli z tego dumni.

Tarnów, dnia (około 20) września 1952 r.

(Stenografował Paweł Leks)

Spotkanie w okresie Bożego Narodzenia 1952

W sprawie nowej gazetki ku czci Ojca Założyciela z okazji rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego (Chodzi o nowy numer pisemka oraz o rozpoczęcie procesu informacyjnego o cnotach Ojca Założyciela — posiedzenia redakcji odbyte najprawdopodobniej w okresie Bożego Narodzenia 1952 r., daty bowiem w zeszycie nie podano).

Mamy już artykuł: „Nieśmiertelność Ojca Założyciela” ks. Kundy — trochę naukowy.

Dobrze byłoby ściągnąć (treść) J. Kalusa o Ojcu Założycielu, żeby nie był zbyt ogólnikowy, żeby nie mówił o wszystkim, bo nam zagrozi. — Żeby co najwyżej podzielić.

A. Włoch: — Jako Dehonianin da na pewno. Ogarek Adam ma coś. Trzeba by o święceniach, ja już coś zacząłem. — Wykazać ogólnie ideę dojścia do heroizmu Ojca Założyciela. — Włoch to chciał dawniej na akademii, ale ks. Bem nie, żeby się nie rozgłaszało od razu Kółka Dehoniańskiego. Na podstawie pism np. Dyrektorium. — Chyba można wykorzystać święta Bożego Narodzenia. — Nowe siły — nawet ustąpić, ale zdobyć owe siły. Rokowski Jerzy — dobry ton — trochę politycznie. — Ale że trochę moralizatorstwa — aż razi. — Redakcja ma to powiedzieć. U nas się nie da tak segregować — to jeszcze poruszyć na zebraniu. — Co sądzić o gazetce, która wyszła. Tym bardziej, że Rokowski stale pisze — wyrabia się. Może go nawet wciągnąć. — Więc, ale:

1. Idea świętości Ojca Założyciela i jego heroiczne cnoty. Pójdziemy może do ks. Magistra (ks. Wł. Majka).
 2. Ks. Rektor — coś o Ojcu Założycielu — co sobie wybierze.
 3. Kalus? — żeby nie wchodził w kolizję. Raczej, żeby go wciągnąć, tym b. żeśmy go zaciągneli wtedy.
 4. Potem trzeba by z punktu widzenia prawnokościelnego, ale w oparciu o Ojca Założyciela — ale powiązać też od razu z Ojcem Założycielem, że się zaczęło.
 5. Liturgiczny — może ktoś by wziął na stałe. Tadek (Topielec) zeszłego roku miał wziąć: Ojciec Założyciel, a Boże Narodzenie. — Tadek: może na temat prelekcji w Seminarium — nie wiadomo czy będzie pasować.
- Ale jeszcze o Ojcu Założycielu: — jaki cel tych artykułów? Kalusa — całościowo. Potem ks. Kunda (Nieśmiertelność Ojca Założyciela). Zadaje się, żeby wystarczyło — 4 o Ojcu Założycielu. Potem powiązać z Bożym Narodzeniem w dwóch częściach. — jak sformułować, żeby wyciągnąć myśli Ojca Założyciela. — z Extraits — Dyr., de la Charité (Tadek Topielec) — można też o Toujours avec le Sacre Coeur.

Termin — może do rekolekcji, ze wzgl. na środki techniczne. A. Włoch: żeby w połowie stycznia. — Może to rozwiąże ks. Rektor.

Potem trzeba by wyciągnąć z I roku np. „Moje spotkanie w Seminarium”. Nie trzeba się bać grubości gazetki — ale artykuły krótkie — dużo a krótkich.

Z Płaszowa kogoś — Jarzyna Stanisław — ale zanim skomunikujemy się? — Może księży: ks. Rudzok — chce stworzyć jakiś cykl. Potem — apologia „Ecce Cor...” a tymi kropkami — nie trzeba od razu. Trzeba to: że nie został zarzucony. — Przyjeliśmy wtedy wszystkie problemy w akcie wynagrodzenia. Otrzymuje gazeta pewne siły — od S.J. — treść ujmuje: Cor Papae itd. Powinien być ogólny tytuł, ale z danej dziedziny, Topielec rozumie pod tym przede wszystkim miłość Bożą S.J., Ojca Świętego itp.

Więc o spotkaniu z Seminarium (tarnowskim). — Włoch ma, skrytykowany przez ks. Bema, można zużytkować — jest rys historyczny Seminarium itp. Nie bać się Płaszowa — bo to jest do Tarnowa, a Płaszów może sobie...

Święcenia — szczególnie, że wszyscy w naszej kaplicy, biskup u nas.

Cykl kroniki — Józef Stoszko. Włoch z korespondencji z zagranicy. Tadek Topielec o Bożym Narodzeniu. Recenzja z „O Kapłaństwie Chrystusa”. Św. Jan Chryzostoma.

Przyszedł ks. Rektor (ks. St. Nagy).

Układ. Kiedy gazetka? Redaktor chciałby na 27 grudnia. Trzeba by coś na akademię. Materiał zebrać.

Kalusa — całościowy — za duży i za bardzo ogólny, ale zasłużył na to, żeby dać cały. — Ks. Rektor: — nie tylko na części.

Potem ks. Kundy „Nieśmiertelność Ojca Założyciela”. — Na tym tle może ks. Rektor — o heroizmie Ojca Założyciela — na podstawie tej broszury.

O procesie beatyfikacyjnym — coś z prawa.

Na temat święceń, w związku z tym, że już Tadek Topielec zaczął w pełni refleksjami „Boże Narodzenie a Ojciec Założyciel” — w związku z liturgią.

Z I roku — moje spotkanie z Seminarium. Np. wciągnąć Świtulę — Adam Ogarek na tle rozmyślenia.

Rokowski także coś ma. — Zasugerować ewentualnie coś nowego (Akademię — wszystko bym zawiesił — trzeba się uczyć — ewentualnie akademii na Trzech Króli. — Ale uczyć się trzeba. Referat możebym sklecił. Może ks. Majka mógłby coś — Przed południem zjazd prowincjalny. Patres referaty dobre na początku — my śpiewamy, a po południu — przy mikrofonie na wesoło. Może by coś przygotował ks. Rudzok — wybiera się na rekol. tutaj... Może kogoś z zagranicy. Referat. Ale z Płaszowa ruszyć kogoś!?!... A my — lżejsza oprawa. A dopiero później pisemko. Potem referaty do pisemka (to wypowiedzi ks. rektora i innych).

Co ks. Rektor sądzi o numerze który wyszedł? Była pewna pstrokaczna — maszynista. Nie miałem okazji spotkać się z innymi. Trochę za gruby. Ale ogólnie wrażenie dobre. Dowiedziałem się dosyć ciekawych rzeczy — Apostolatus Maris... W sumie dość pozytywnie. Ks. Rudzok prawdopodobnie zabierze głos w sprawie „Ecce Cor...” — skorzystać z niego. — Potem wciągnąć tamtych scholastyków, bo np. w Stadnikach nie otrzymują zdaje się nowicjusze. — No, ale trzeba by wywołał dyskusję — trzeba przejawskrawić co, żeby ją wywołać. — Ale trochę za długie artykuły. Nieraz się nie da krócej czywićie. Długie artykuły raczej dzielić. Poprosić księży.

Następne gazetki — z okazji nominacji ks. Prowincjała — po egzaminach.

Tamtego roku był numer wielkopostny. Potem: maj — czerwiec — ale trudności — okładka już jedna, ustalona. Treść — art. wstępny — powiązanie. Nie możemy stawiać pewnych spraw tak ekskluzywnie, jeżeli chodzi o czerwiec — przez pewne ustawienie artykułów — można osiągnąć, że wyjdzie centralność sercańska. A jeżeli jedno pisemko — to raczej dwa cienkie. — Program raczej naprzód. Więc nast. na Wielkanoc (jeszcze przedtem), potem 2 lub 1 na koniec. Potem zastanowienie się nad następnym — na Wielkanoc — połączyć. — Odkupienie — nasza duchowość — np. beletrystyczny artykuł o Getsemani. Lub np.: Chrystus — Nauczyciel, jako Kapłan, lub coś innego — jakiś fragment.

Tadek Topielec — recenzje z „Listów Nikodema”. A tam ciekawe sprawy.

Wyciągnąć Rokowskiego z I roku — Słupczyńskiego — Karpierza — Świtulę — Kanię. Jak nie będzie innych, to Świtula, Słupczyński i Karpierz. Żeby się przyglądnęli.

(Treść tego spotkania dość chaotyczna, ale tak została spisana ze stenogramu sporządzonego przez Pawła Leksa).

Zebranie w dniu 15.02.1953 r.

W dniu dzisiejszym Redakcja zebrana w sali III roku teologii przystąpiła do wyborów nowego redaktora zespołu drukującego „Ecce Cor...”.

Po pierwszych wyborach wybranym został większością głosów Adam Włoch, który jednak wyboru nie przyjął.

W drugim głosowaniu, przez aklamację przeszedł wybór Joachima Wakana, który po przyjęciu wyboru, natychmiast objął kierownictwo zespołu redakcyjnego.

Po odbytym wyborze, poprzedni redaktor Józef Nawieśniak dokonał rozwiązania składu byłej redakcji. Nastąpiło z kolei serdeczne podziękowanie za współpracę wszystkim członkom Redakcji. Zabierając dalej głos Józef Nawieśniak wyraził przypuszczenie, iż nowa Redakcja w kwestiach celu pisemka i zagadnień z tym związanych nie będzie decydowała sama bez dopuszczania do głosu starszych współbraci, którzy to pisemko tworzyli.

Dalej wysunięto wniosek, by w skład zespołu redakcyjnego zawsze powoływany był dziekan, jako przedstawiciel scholastykatu.

P.O. Sekretarza
Adam Włoch SCJ

Redaktor
Joachim Wakan SCJ

Zebranie w dniu 22.02.1953 r.

Vivat Cor Jezu!

Protokół Nr 1

W zebraniu udział wzięli powołani do współpracy w Redakcji bracia: Wakan, Skowronek, Włoch, Łukasik St., Leks, Ogarek, Kegel, Hachaj, Karpierz, Biskup.

Powołanie do pracy redakcyjnej odbyło się przez specjalne ogłoszenie Redaktora, które zostało dołączone do niniejszego protokołu.

A oto jego treść:

Redakcja „Ecce Cor...” Tarnów

Do protokołu Nr 1 z dnia 22.02.1953 r.

W dniu 16 lutego b.r. po dwurocznej działalności redaktorskiej stary skład redakcji „Ecce Cor...” został rozwiązany, wybrawszy uprzednio redaktorem pisemka br. Joachima Wakana. Nowo wybrany redaktor „Ecce Cor...”, w porozumieniu z Księdzem Rektorem (ks. S. Nagym), powołał do życia nowy skład zespołu redakcyjnego, w który wejdą współbracia:

Skowronek, Włoch, Łukasik St., Rokowski, Leks, Ogarek, Kegel, Hachaj, Karpierz, Biskup.

Wymienieni współbracia będą łaskawi stawić się na pierwsze zebranie nowego zespołu redakcyjnego, celem omówienia dalszej pracy, które odbędzie się w środę dnia 25 lutego b.r. w sali księży o godzinie 13⁰⁰.

Joachim Wakan SCJ

redaktor

W gruncie rzeczy do zebrania nowego składu zespołu red. doszło troszkę wcześniej, niż to było ogłoszone, bo w niedzielę 22 lutego. Pośpieszono się z powodów technicznych. W zebraniu wziął udział Przew. ks. Rektor Stanisław Nagy, były redaktor pisemka Józef Nawieśniak oraz wszyscy wymienieni na powyższym ogłoszeniu.

Po krótkim zagajeniu Przew. ks. Rektor opuścił zebranych, którzy natychmiast przystąpili do rozdziału funkcji poszczególnym członkom zespołu redakcyjnego. Podział odbywał się przez głosowanie, większością głosów. W wyniku głosowania skład zespołu ustalony został następująco:

1. Redaktor — Joachim Wakan

2. Wiceredaktor (dziekan scholastyków) — Romuald Skowronek
3. Sekretarz — Marian Hachaj
4. Drukarze — Paweł Leks i Adam Ogarek
5. Korektorzy — R. Skowronek, J. Karpierz, A. Kegal, St. Łukasik
6. Artyści — Adam Włoch i Idzi Biskup

Tak ostatecznie ustalony zespół redakcyjny zabrał się z miejsca do żywej pracy, planując najbliższy numer pisemka oraz numery, które ukazać się mają jeszcze w tym roku szkolnym.

Pierwszą część zebrania zaszczycił swą obecnością Ks. Rektor (ks. S. Nagy), wygłaszając „słowo wstępne” do zebranych członków redakcji, które można streścić w tych słowach:

1. Celowość pisemka: — nie trzeba sądzić, iż praca nad pisemkiem to stracony, zmarnowany czas. Nie jest owoc tej pracy (pisemko) czymś cudownym, ale jest czymś naszym — fakt ten budzi miłe uczucia wewnętrzne — to nasze!
2. Ocena pracy: — pracowitość poprzedniego zespołu — pozytywne wnioski, które za wszelką cenę należy utrzymać i pomnożyć. Pracę zaczęłą przez współpracowników mamy kontynuować — dużo ona nam da osobiście, a również i drugim — więc nie będzie to stracony czas. Musimy zrozumieć i docenić to dzieło, które się u nas poczęło i wziąć je na swoje barki. Nie zważać na docinki innych, którzy sami nie chcą pracować, przeszkadzają innym.
3. Utrzymanie dobrej marki: — solidarność, karność, dyscyplina. Wszystko to będzie u nas świadectwem dojrzałości — i nabycie tych rzeczy da nam osobiście również wiele. Jeżeli nabędziemy powyższe cechy — zagwarantowana jest wydajność pracy. Redaktor to głowa Redakcji, choć może młodszy, ma jednak głos decydujący.

4. Wytrwać! — Są i były chwile jasne czy ciemne w każdym dziele. Nie zrażać się — postawić na swoim. Już dziś cenią nasze piśmko w domach naszych — owoc wytężonej pracy, nieustannej, bez względu na powodzenie czy nie.
5. Korzyści — Choćby nic z pracy naszej nie wyszło, to jednak sama organizacja, ferment w nas, zostanie na długo. Wiele żywych wspomnień — praca, która nas złączy. Ruch i praca. Ruch wydawniczy to ruch, który w Kościele XX wieku musi zostać wykorzystany. Przyzwyczajenie do pracy w tej dziedzinie. Wiele jeszcze innych korzyści — z powodu których zachęcam do pracy.

Plan zebrania:

1. Nadanie różnych funkcji poszczególnym członkom
2. Omówienie najbliższego numeru piśmka
3. Wolne wnioski
4. Zakończenie

Ad 1. Nadanie funkcji:

- Skowronek — dziekan, zastępca redaktora
- Hachaj — sekretarz
- Leks, Ogarek, Skowronek — maszyniści
- Karpierz, Kagel, Łukasik St. — korektorzy — odpowiedzialnym za korektę jest Skowronek
- Włoch i Biskup — strona artystyczna piśmka.

Co do maszynistów-drukarzy oraz czasu przeznaczanego na pisanie (druk) — postanowiono, iż w tym celu starać się będzie wykorzystywać sobotnie zajęcia, chyba, że zajdzie nagląca potrzeba.

Strona artystyczna pracować ma również w czasie zajęć sobotnich.

Korektorzy natychmiast pracować będą na rekreacjach (sprawę należy uzgodnić z ks. Rektorem). Korekta (system próbny) ma się odbywać w ten sposób, iż korektor pierwszy czytać ma oryginał, korektor drugi wybity na maszynie tekst, korektor trzeci i czwarty poprawiać tekst wydrukowany.

Ad 2. Omówienie nowego numeru

Na ogólny wniosek postanowiono wydać numer „Ecce Cor.” z okazji Świąt Wielkanocnych.

Treść:

1. Artykuł wstępno-liturgiczny (ks. Rektora?)
2. Artykuł o tematyce świetlanej (Skowronek)
3. Myśli Ojca Założyciela na temat Zmartwychwstania (Ogarek)
4. Villaggio del Fanciullo (Włoch)
5. Obrazki z misji: Pierwszy kapłan z Kongo wyświęcony przez bp. O. Gabriela Grisona (St. Łukasik)
6. Kronika
7. Z korespondencji Zgromadzenia

Ad 3. Wolne wnioski

Uwzględnione zostały w ramach pierwszych powyższych dwóch punktach zebrania.

P.O. Sekretarza
Adam Włoch SCJ

Redaktor
Joachim Wakan SCJ

Sprawozdanie z dnia 24.04.1953 r.

Protokół nr 2 zebrania Redakcji — „Ecce Cor...” z dnia 24 kwietnia 1953 w Tarnowie.

Plan zebrania:

1. Zagajenie (cel zebrania)
2. Odczytanie protokołu i podpisanie go
3. Rzut oka wstecz na pracę wydawniczą i plan nowego numeru
 - a) szata zewnętrzna
 - b) przeprowadzenie korekty
 - c) drukowanie
4. Wolne wnioski i dyskusja

5. Zakończenie. Odnośnie do numeru 3 ustalono stałą okładkę z sylwetką Serca Pana Jezusa. W planowaniu nowego numeru ustalono, aby nie podpisywać artykułów pełnymi nazwiskami. Tematy artykułów będą podawane w przybliżeniu. Po otrzymaniu tematu — trzy dni do namysłu — czy się ktoś zgadza, czy nie. Korektę ma się robić przy współpracy specjalnych korektorów. Zaplanowano wydanie dwóch numerów „Ecce Cor..”.

Mają one obejmować:

1. List Przew. Księdza Prowincjała do scholastyków
2. Wstępny artykuł Księdza Rektora
3. Maryja jako Matka Sercanina (ks. Janczak)
4. Wspomnienie z Legionu Maryi (ks. Gąsiorek)
5. Kult Maryi na tle polskich nabożeństw majowych
6. Królowa Korony Polskiej
7. Myśli Ojca Założyciela o Maryi
8. Ojciec Andrzej Prevot
9. Obrazki z misji
10. Z mikroskopem po Zgromadzeniu
11. Kronika
12. La Salette.

Wynikiem dyskusji i wolnych wniosków jest ustalone:

1. Kącika misyjnego
2. Kącika „Z mikroskopem po Zgromadzeniu”
3. Kroniki

Ustalono wydawanie 7 egzemplarzy „Ecce Cor...”.

Zebranie zakończył redaktor (J. Wakan) modlitwą „Subtuum...”.

Sekretarz
Marian Hachaj

Redaktor
Joachim Wakan

Sprawozdanie z dnia 29.11.1953 r.

Protokół Nr 4 (3) zebrania Redakcji „Ecce Cor...” w Tarnowie dnia 29 XI 1953 r.

W zebraniu Redakcji „Ecce Cor...” z dnia 29 XI 1953 r., wzięli udział następujący członkowie:

Wakan Joachim — redaktor, Włoch Adam — wicesekretarz, Łukasik Stanisław, Ogarek Adam, Kegel Alojzy, Nowak Stanisław, Koźluk Ryszard, Karpierz Józef, Biskup Idzi, Wcisło Józef. Do grona zespołu redakcyjnego doszli z polecenia Księdza Rektora Stanisława Nagyego, ogłoszonego przed samym zebraniem, na rekreacji południowej, następujący współbracia: Wcisło Józef, Koźluk Ryszard, Nowak Stanisław.

W zebraniu nie wziął udziału obecny dziekan scholastykatu Tadeusz Topielec SCJ oraz (zdegradowany) były dziekan scholastykatu Romuald Skowronek SCJ.

Plan zebrania:

1. Słowo wstępne — ks. Rektor (St. Nagy)
2. Zagajenie zebrania — redaktor
3. Plan nowego numeru — Joachim Wakan
4. Wolne wnioski i dyskusja
5. Zakończenie — Włoch Adam

Pierwszą część zespołu redakcyjnego — „Ecce Cor...” rozpoczął swą krótką wstępną mowę Ksiądz Rektor — Stanisław Nagy SCJ. W słowach swego przemówienia Ksiądz Rektor wyraził pochwałę dla pracy, znaczenia i ważności pisemka „Ecce Cor...”, pochwałę wyrażoną przez ostatnią Kapitułę Prowincjalną, która między innymi sprawami debatowała nad zagadnieniami pisemka „Ece Cor...”. W wyniku tych debat, Kapituła gorąco zachęca wszystkich członków naszego Zgromadzenia do zainteresowania się pisemkiem oraz nawołuje do dalszej współpracy tak księży, jak i scholastyków naszej Prowincji Polskiej.

W końcowych słowach zaznaczył Ksiądz Rektor, że nasze piśmisko „Ecce Cor...” nie może podupaść — przeciwnie wznieść się na wyższy poziom, przy wspólnej współpracy tak zespołu redakcyjnego, jak i innych odznaczających się dobrą wolą współpraci.

Drugą część zebrania (właściwą) otworzył redaktor piśmiska „Ecce Cor...” Joachim Wakan SCJ, który w zwięzłych słowach poddał cel niniejszego zebrania — tj. wydanie następnego numeru „Ecce Cor...” i załatwienia naglących spraw w gronie redakcyjnym, a cierpiących i kulejących od dawna.

W swym przemówieniu apelował do wszystkich zebranych o odciążenie niektórych z członków i współwydawców piśmiska „Ecce Cor...”, a mianowicie obciążonego licznymi obowiązkami, starego i bogatego w doświadczenia Adama Włocha, a to z powodu nadmiaru pracy przy wydaniu, a raczej w przygotowaniu do wydania Kalendarza Jubileuszowego naszej Prowincji. Poruszył w dalszych słowach sprawę ustalenia funkcji. Te ostatecznie zostaną ustalone w wolnych wnioskach i dyskusji.

Na trzecią część niniejszego zebrania składa się omówienie formy, treści i rozciągłości nowego — listopadowego piśmiska „Ecc Cor...”. W wyniku dyskusji członków zebrania postanowiono ostatecznie, że przyszły numer będzie wydany ku uczczeniu pamięci zmarłego Ojca Generała Wilhelma Govaarta, że na treść przyszłego piśmiska będą się składać artykuły:

1. Urywek z okólnika Przew. Ojca Asystenta o śmierci Ojca Generała.
2. Krótki życiorys Ojca Wilhelma Govaarta trzeciego Przełożonego Generalnego — przygotowuje Paweł Leks SCJ.
3. Notatka z ostatnich chwil Ojca Generała — tłumaczenie z języka włoskiego przez ks. Włodzimierza Kmiecika SCJ.
4. Notatka ze wspomnień emigrantów włoskich o spotkaniu z Ojcem Generałem — napisana przez Ojca duchownego Karola Rudzoka SCJ.

5. Stały kącik misyjny: — O Wikariuszu Apostolskim w Wamba — tłumaczenie z języka francuskiego przez Stanisława Jarzynę SCJ.
6. Z mikroskopem po Zgromadzeniu.
7. Kronika: Płaszów, Stadniki, Tarnów.

Gorąca dyskusja i wolne wnioski wśród członków zespołu redakcyjnego złożyła się na część czwartą niniejszego zebrania.

Wynikiem tej dyskusji są ustalone, a nieustabilizowane dotąd funkcje członków Redakcji.

I tak funkcję Kronikarza „Ecce Cor...” większością głosów otrzymał kronikarz domowy brat Ryszard Koźluk SCJ. Funkcję referenta od misji objął na podstawie głosowania Alojzy Kegel SCJ. Troskę nad kącikiem „Z mikroskopem po Zgromadzeniu” objął Józef Wcisło SCJ. Głównym drukarzem pismka „Ecce Cor...” został Adam Ogarek SCJ. Podrzednym drukarzem został Ryszard Koźluk SCJ i w projekcie Idzi Biskup SCJ. Pomocnikiem w pisaniu tytułów pismka „Ecce Cor...” został Stanisław Nowak SCJ. Sekretarzem redakcyjnym został obrany Idzi Biskup SCJ, który objął pieczę nad zewnętrzną formą pismka „Ecce Cor...”.

Niniejsze zebranie zakończył ostatnimi swymi słowami sekretarz zespołu redakcyjnego pismka „Ecce Cor...”, jeden z jego „szańcokopników” (czyt. „pionierów” — słowo zaczerpnięte z wyrażenia jednego z naszych księży z północno-amerykaskiej Prowincji, pochodzenia polskiego, mówiącego staropolszczyzną — uwaga ks. Włocha), Adam Włoch SCJ, który pokrótce przedstawił historię powstania pismka i ewolucję jego rozwoju, zachęcając do współpracy i solidarności wszystkich.

Modlitwa „Sub tuum...” zakończyła ostatecznie zebranie zespołu redakcyjnego „Ecce Cor...”.

Redaktor
brak podpisu

Sekretarz
brak podpisu

Ostatnie dwa protokoły: nr 2 i 3 nie zostały podpisane przez sekretarza ani przez redaktora. Co do osoby redaktora, nie ma najmniejszych wątpliwości, był nim w tym okresie Joachim Wakan SCJ. Natomiast co do sekretarza istnieją wątpliwości. Z całą pewnością nie sporządził tych protokołów Adam Włoch. Protokoły są pisane tym samym piśmem, zielonym atramentem, najprawdopodobniej pisał je Marian Hachaj, który w czasie spotkania zespołu redakcyjnego „Ecce Cor..” w dniu 22 lutego 1953 r. został wybrany sekretarzem zespołu.

* * *

Na tym kończą się posiadane przeze mnie zapiski, zawarte w wymienionych na początkach zeszytach. Dalszych nie prowadziłem, o ile pamiętam ze względu na stopniowe przekazywanie funkcji wydawniczych młodszym współbraciom, wobec zbliżających się święceń kapłańskich mojego rocznika. Święcenia te bowiem otrzymaliśmy na początku V roku studiów teologii, w dniu 19 grudnia 1954 r. Potem, samo życie rzuciło mnie w wir różnych zajęć, które nie pozwoliły mi czynnie współpracować z założonym przez nas piśmkiem, ale interesowałem się nim zawsze i dotąd interesuję. Zamierzam w najbliższym czasie przygotować jeszcze jakiś materiał związany z dalszym wydawaniem i „dojrzwaniem” czy też przechodzeniem przez trudne koleje losów, „Ecce Cor...”. A może ten materiał dotyczący początkowej historii kleryckiego piśmka pobudzi do napisania czegoś, co byłoby przyczynkiem do jego historii, tych Współbraci, którzy byli i są nim zainteresowani.

ks. Adam Włoch SCJ

Opracowanie główne na osobistych zapiskach związanych z założeniem i początkowym rozwojem kleryckiego piśmka „Ecce Cor...”

Spis treści

Wstęp	3
CZEŚĆ I: Treść i opis numerów pisemka „Ecce Cor...”; nr od 1 do 18	
ROK I	
Dzień założenia Redakcji „Ecce Cor...”	9
„Ecce Cor...” — Nr 2 — Czerwiec 1951	10
„Ecce Cor...” — Nr 3 — 12 sierpnia 1951	11
„Ecce Cor...” Nr 4 — 3 października 1951; Numer misyjny pod patronatem Św. Teresy D. J. i Ojca Założyciela	12
„Ecce Cor...” Nr 5 — 27 grudnia 1951; Numer pod hasłem miłości (św. Jan)	14
„Ecce Cor...” Nr 6 — Marzec 1952; Numer wielkopostny oraz ku czci św. Józefa.	15
ROK II	
„Ecce Cor...” Nr 1 (7) — Maj 1952; Numer poświęcony Najświętszej Maryi Pannie	17
„Ecce Cor...” Nr 2 (8) — 20 czerwca 1952; Numer poświęcony Najśw. Sercu Jezusowemu	19
„Ecce Cor...” — Nr 1 (9) — 13 listopada 1952; Numer poświęcony Jubileuszowi Zgromadzenia (75 lecie)	20
„Ecce Cor...” — Nr 2 (10) — Styczeń 1953	21
„Ecce Cor...” Nr 3 (11) Kwiecień 1953; Numer wydany z okazji Świąt Wielkanocnych	23
„Ecce Cor...” Nr 4 (12) Maj 1953; Numer poświęcony N.M.P.	25
„Ecce Cor...” — Nr 5 (13) Czerwiec — 5 lipca 1953 r.	27
ROK III	
„Ecce Cor...” Nr 1 (14) Październik 1953; Numer misyjny.	29
„Ecce Cor...” Nr 2 (15) Listopad-Grudzień 1953; Numer poświęcony zmarłemu Ojcu Generałowi W. Govaartowi	30
„Ecce Cor...” Nr 3 (16) Kwiecień 1954	32
„Ecce Cor...” Nr 4 (17) Maj 1954	33
„Ecce Cor...” Nr 5 (18) Listopad-Sierpień 1954; Numer wakacyjny ..	35
CZEŚĆ II: Album Jubileuszowy	
Album Jubileuszowy (Wydany przez kleryków tarnowskich z okazji 25-lecia obecności Sercanów w Polsce 1928—1953)	37

CZĘŚĆ III: Sprawozdania z posiedzeń komitetu redakcyjnego pisemka
„Ecce Cor...”

Spotkanie w dniu 08.04.1951 r.	41
Spotkanie w dniu 15.09.1951 r.	42
Spotkanie w dniu 21.09.1952 r.	43
Spotkanie w okresie Bożego Narodzenia 1952	52
Zebranie w dniu 15.02.1953 r.	56
Zebranie w dniu 22.02.1953 r.	56
Sprawozdanie z dnia 24.04.1953 r.	60
Sprawozdanie z dnia 29.11.1953 r.	62